DRUŠTVENI INFORMATOR

Št. 222 ŠD Krašnja - Maj 2018, cena 1,00 EUR

TUDI SPOMINI SO DRUŽENJE IN PRIJATELJSTVO!

VELIKI TEDEN IN VELIKONOČNI PRAZNIKI V ŽUPNIJI KRAŠNJA

S cvetno nedeljo smo tudi v naši župniji pričeli s slovesno pripravo na Veliko noč, ko se spominjamo zadnjih dni Jezusovega zemeljskega življenja. Pri sveti maši se ta dan bere daljše poročilo o Jezusovem trpljenju - pasijon. Posebnost maše na cvetno nedeljo je začetek obreda z blagoslovom zelenja pred kapelo, ki ga v procesiji med petjem slavilnih pesmi odnesemo v cerkev.

Z večerom velikega četrtka se je pričelo velikonočno tri-dnevje. Na veliki petek zaradi Jezusove smrti ni bilo svete maše, ampak le obredi velikega petka. Na veliko soboto zjutraj je bil najprej blagoslov vode in ognja za domove, sledili so blagoslovi jedi po vaseh. Skozi ves dan pa smo imeli priložnost, da obiščemo božji grob in počastimo Njega, ki je daroval za nas svoje življenje. Zvečer pa je bila slovesna vigilija pred velikonočnim praznikom. Velikonočna nedelja – dan zmage in veselja, se je pričela s slovesnostjo pri Božjem grobu in velikonočno procesijo, nato je sledila praznična sveta maša.

V preteklosti so ljudje na Veliko noč, zaradi svetosti praznika ostajali doma; na velikonočni ponedeljek (ko se bere evangelij o srečanju Vstalega z učencema na poti v Emavs) pa so šli "v Emavs" - na obiske k sorodnikom in znancem. Več kot 20 Krašnjanov pa se je letos odpravilo na Velikonočni pohod na Malo goro v organizaciji in na povabilo ŠD Krašnja. Pokrajina na severnem Primorskem je bila že odeta v pomladne barve in strinjali smo se, da se tudi drugo leto v »Emavs« podamo na ta konec naše lepe Slovenije.

S.P.

Foto: Drago Juteršek

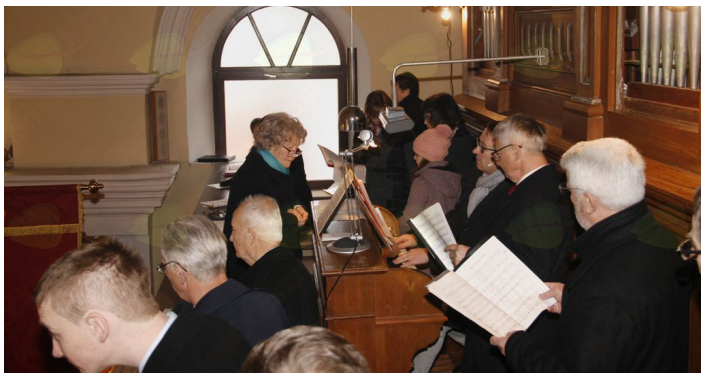

REVIJA OTROŠKIH, MLADINSKIH IN DRUŽINSKIH PEVSKIH ZBOROV DEKANIJE DOMŽALE

Na tretjo velikonočno nedeljo je Cerkev sv. Martina v Dobu pri Domžalah gostila revijo otroških, mladinskih in družinskih pevskih zborov domžalske dekanije, kjer je nastopilo devet zborov iz sedmih župnij. Letos se je revije udeležil tudi otroški pevski zbor iz Krašnje, ki je zapel ob spremljavi kitarista Mihe Kralja in pod taktirko zborovodja Marka Juterška. Otroci so zapeli iz vsega srca Bogu v čast in v njihovih glasovih ni bilo čutiti nobene treme. Verjamemo, da je udeležba otroškega pevskega zbora na takšnih dogodkih dodatna vzpodbuda, da bodo otroci še naprej z veseljem prihajali na pevske vaje. Obenem se ob tej priložnosti starši zahvaljujemo Marku za potrpežljivost in dobro voljo, s katero svoje pevsko znanje prenaša na naše otroke.

S.P.

Foto: Drago Juteršek

PRVOMAJSKO JUTRO, KO NAS JE V KRAŠNJI ZOPET PREBUDILA BUDNICA AMD LUKOVICA

Fotografije je prispeval: Drago Juteršek

ZAHVALA

Četrtega maja 1958 na Pirševem se je začela pisati moja življenjska pot. Življenje mi je z rojstvom dalo starše, brate, sestro, sorodnike. Čas pa mi je na pot pripeljal ženo, otroke, vnuke, sosede, sokrajane, prijatelje, sodelavce,...

Zato se želim ob tej priložnosti iskreno zahvaliti vsem, s katerimi smo prvi četrtek v mesecu maju nazdravljali mojemu okroglemu prazniku 60 let in poskrbeli, da mi je ta dan ostal še v lepšem spominu.

Iskrena hvala Športnemu društvu Krašnja, gasilcem, sokrajanom in sorodnikom za vse lepe izrečene besede in želje ter vso vašo pozornost. Upam, da bomo takšno srečanje ob naslednjem jubileju še ponovili.

HVALA VSEM!

Janez Čebulj

REZULTAT REFERENDUMA O ZAKONU O IZGRADNJI DRUGEGA TIRA PROGE DIVAČA – KOPER V KRAJEVNI SKUPNOSTI KRAŠNJA

V nedeljo, 13. maja je na ponovljenem REFERENDUMU O ZAKONU O IZGRADNJI DRUGEGA TIRA DIVAČA – KOPER na volišču KS Krašnja, ki je bilo v Osnovni šoli, svoj glas od 641 volilnih upravičencev oddalo 83 volilnih upravičencev, kar pomeni, da se je referenduma udeležilo 12,94% volivcev.

ZA jih je glasovalo 26 volivcev (31,33 %) PROTI pa je glasovalo 56 volivcev (67,47 %,) 1 glasovnica (1.20 %) pa je bila neveljavna.

Vir podatkov: Volilni odbor

REDNI LETNI OBČNI ZBOR ŠPORTNEGA DRUŠTVA KRAŠNJA

V soboto, 24. marca je v dvorani Gasilskega doma v Krašnji potekal redni letni občni zbor ŠD Krašnja, na katerem se je zbralo le 30 članov društva in vabljenih gostov, med katerimi so bili predstavniki društev in Sveta KS Krašnja. Zasedanje občnega zbora je vodil delovni predsednik Tomaž Andrejka. Obravnavanih je bilo enajst točk dnevnega reda.

Navzoči so se seznanili z delom društva za leto 2017. Kako uspešno je društveno delo potekalo pa je bilo moč spoznati iz poročil predsednika, blagajnika in nadzornega odbora.

Navzoči so se strinjali in potrdili mnenje, da je ŠD Krašnja tudi v 46. letu neprekinjenega delovanja, ki je bilo opravljeno izključno z ljubiteljskim in prostovoljnim delom, še enkrat več, opravilo dobro. Enakega mišljenja so bili tudi gosti: Robi Pervinšek KS Krašnja, Gregor Rožič – predsednik PGD Krašnja, Vera Beguš – predsednica KUD Fran Maselj Podlimbarski Krašnja, Boži Požar – predsednica KO RK Krašnja in Brane Močnik – do nedavnega, dolgoletni predsednik PGD Krašnja. Predvsem pa so poudarili dobro sodelovanje med društvi in KS v naši lokalni skupnosti.

Iz poročila predsednika ŠD je bilo zaznati, da je bil program v letu 2017 v ključnih točkah v celoti realiziran, kar je vsem članom društva, krajanom in tudi ostalim, ki z društvom sodelujejo in so pri rekreativnih aktivnostih in pri ostalih društvenih nalogah aktivni, vsekakor omogočilo osnovne cilje, ki jih društvo želi izpolniti. To pa so predvsem skrb za vzdrževanje telesne moči in posledično tudi boljše zdravje ter druženje, ki zdaleč ni več na nivoju, kot je bilo to še nekaj let nazaj. Še posebej zaskrbljujoče pa je dejstvo, da število članov iz leta v leto vpada, saj jih je ŠD Krašnja v letu 2017 štelo le 79. Med njimi skoraj ni več najmlajših in mladih. To pa je vsekakor pokazatelj, da se z nadaljevanjem takšnega trenda za zanimanje do društva zagotovo ne obetajo uspešni časi.

Na občnem zboru je bila po izteku dvoletnega mandata podana tudi razrešnica vsem organom društva, ki je bila sprejeta. Soglasno pa so navzoči potrdili tudi imena članov za organe društva v mandatnem obdobju 2018/2019.

Naloge izvršnega odbora bodo opravljali: Marjan Štrukelj (predsednik), Jernej Tič (podpredsednik), Franci Žavbi (blagajnik), Mojca Beguš Tič (tajnica), preostali člani pa so: Darko Tič, Andrej Novak st., Uroš Cerar, Robi Pervinšek in Mojca Žavbi Tič.

V nadzorni odbor društva so bili izvoljeni: Mira Andrejka (predsednica), Milena Urankar(iz Rodice) in Aleš Mežnaršič.

Disciplinsko komisija pa sestavljajo: Tomaž Andrejka (predsednik), člana pa sta Marinka Žavbi in Brane Močnik.

V razpravi na podana delovna poročila in na sprejem plana aktivnosti in finančnega plana za leto 2018 pa so bili na občnem zboru sprejeti še nekateri pomembnejši sklepi in sicer:

- V najkrajšem možnem času naj se uredi nova spletna stran društva. Za postavitev spletne strani in njeno kasnejše urejanje se zadolži Martina Šinkovca, sicer glavnega in odgovornega urednika glasila Informator.
- Društvo naj bi za boljše opravljanje tekočih nalog kupilo računalnik in printer ter uredi internetno povezavo v pisarni društva.
- S 1.1. 2018 se ukine plačilo društvene članarine za vse predšolske in osnovnošolske otroke. Ne spremeni pa se članarina za dijake, študente, upokojence in za nezaposlene, ki ostane enak (8,00 €), enako pa tudi članarina za vse ostale odrasle (10,00 €)

Za zaključek uradnega dela zasedanja občnega zbora je ŠD Krašnja podelilo tudi spominske medalje za dve društveni akciji, ki sta potekali od 1.3.2017 do 28. 2. 2018.

Za pohode k Šraufovemu gojzarju na Limbarsko goro so spominske medalje prejeli:

Zlati medalji:
Franc Zakrajšek 157 pohodov
Gostilna Urankar za sodelovanje in pomoč pri organizaciji akcije

Srebrno medaljo:
Marjan Štrukelj 90 pohodov

Bronaste medalje:
Brigita Avbelj 77 pohodov
Andrej Novak st. 56 pohodov
Petra Urankar Mlakar 52 pohodov

Za akcijo HOJA, TEK, KOLESARJENJE – MOJA REKREACIJA so spominske medalje prejeli:

Zlate medalje:
Marjan Štrukelj 228 ur hoje
Andrej Novak st. 169 ur
Franc Zakrajšek 116 ur
Tomaž Andrejka 110 ur
Marinka Zakrajšek 80 ur

Srebrni medalji:
Mira Andrejka 57 ur hoje
Vera Antonin 56 ur

Bronasti medalji:
Petra Urankar Mlakar 46 ur hoje
Bori Štrukelj 45 ur

Bronasti medalji:
Andrej Novak st. 41 ur teka
Martin Šinkovec 40 ur

Zlato medaljo:
Franc Zakrajšek 93 ur kolesarjenja

Po končanem občnem zboru pa smo se vsi navzoči za nekaj časa prepustili tudi preostanku prijetnih pogovorov. Marsikatera misel se je nanašala na že precej odmaknjeni čas, nekatere morda tudi v nekakšen miselni prerez, kaj vse smo v nekdanjem Nogometnem klubu in kasneje v Športnem društvu v 46. letih znali in zmogli uresničiti. Tega res ni bilo malo, zato so tudi spomini na preteklost vredni obujanja.

Devetletno delovanje Nogometnega kluba »Napredek«, številni planinski in drugi organizirani pohodi, začetki pohodov Po nagelj na Limbarsko goro, uspešno delo z najmlajšimi na področju tekmovalnega namiznega tenisa, Igre brez meja, teki in pohodi za krof ter krofkovi teki, Šraufovi spominski pohodi,

Pohodi z lučkami na Limbarsko goro in prijateljska druženja s PS Kamnje iz Vipavske doline, dolgoletna sodelovanja na tekmovanjih v metanju varpe, urejanje in založništvo glasila Informator, dobrodelna dejavnost (mošnjiček), organizirane rekreativne vadbe v telovadnici POŠ v Krašnji,….. zagotovo bi se našlo še marsikaj, kar se je v preteklosti delovanja društva dogajalo na področju športa in množične rekreacije v Krašnji.

Predvsem starejši v društvu si želimo, da bi se to delo nadaljevalo. Je že res, da se časi spreminjajo, da se spreminjajo tudi načini in oblike druženj, številne drugačne možnosti in pogoji za rekreiranje, še marsikaj drugega se spreminja in se odmika realnosti nekdanjega časa. Ampak, vseeno, skušajmo se še nadalje truditi, se družiti in tudi v ŠD Krašnja poiščimo možnosti in spoznanja, da sta šport in rekreacija, še posebno z medsebojnim sodelovanjem tudi lahko zelo pomemben dejavnik v našem okolju, kjer živimo. Prav v tem pa je pravi smisel društvenega dela.

To poročilo iz občnega zbora ŠD Krašnja pa je priložnost za iskreno zahvalo prav vsem članom, krajanom, KS in vsem ostalim društvom v KS ter številnim zunanjim sodelavcem, sponzorjem in donatorjem za številne pomoči in sodelovanja tudi v lanskem letu.

Marjan Štrukelj – predsednik ŠD Krašnja

POHOD NA MALO GORO 2.4.2018

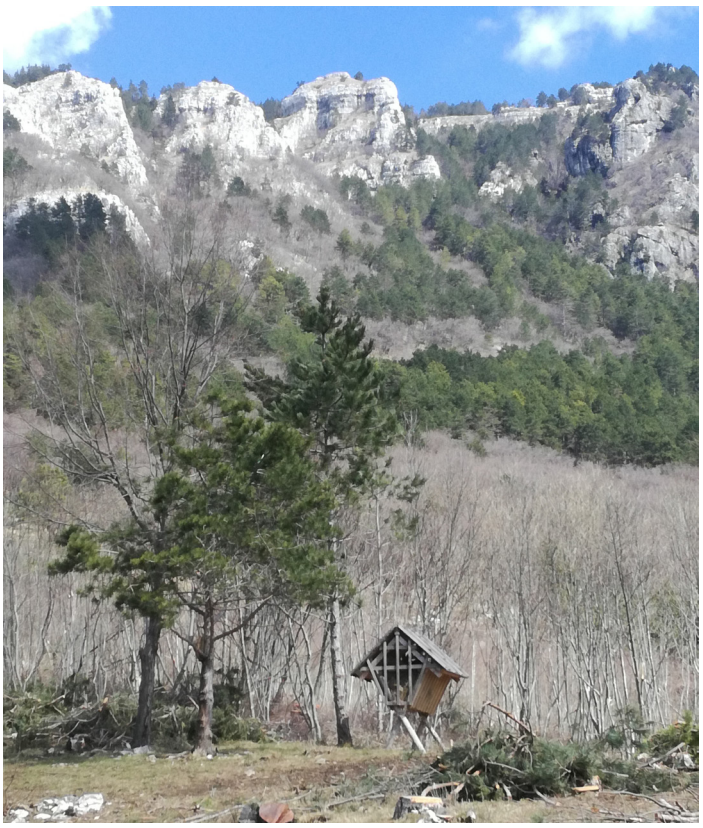

Na Velikonočni ponedeljek smo se v okviru Športnega društva Krašnja podali na tradicionalni pohod na Malo goro. Tokrat so ga člani Planinske sekcije Kamnje organizirali že enaindvajsetič. Vreme nam je naklonilo prelep sončen dan. Iz Krašnje se je odpravilo kar 40 pohodnikov, večina z osebnimi avtomobili, drugi z gasilskim kombijem. Tokrat je za volanom sedel Matic.

Mala gora je planota na pobočju Čavna, z nadmorsko višino približno 1050 metrov. Pohod se prične v vasi Kamnje. Tu nas vedno pričakajo prijazni gostitelji, ki poskrbijo za jutranjo kavico. Ker nas je večina že vedela, da pot, ki nas čaka ni prav lahka, smo se brez odvečnega čakanja odpravili proti vrhu gore. Tokrat nas je čakala v zares lepem vremenu. Pot je dobro označena, vodi čez gozdne jase, med borovci po strmi poti do planote Mala gora. Na tej planoti, na pobočju Čavna, so v prejšnjem stoletju pripravljali krmo za živino. Potem, ko so v dolini seno že pospravili, so se v avgustu odpravili na planoto. Možje so ostajali tam po več dni, tako so z delom lahko pričeli že zgodaj zjutraj, žene pa so jim na planoto vsak dan nosile kosilo in pomagale pri pospravljanju sena.

Večina nas je za vzpon potrebovala dobro uro in pol. Še najmanj težav so imeli naši najmlajši in tisti, ki jim vsakodnevna ali vsaj vsakotedenska rekreacija ni tuja. Ostali pa so proti koncu že malo bolj sopihali, pa tudi korak je bil vedno težji. Na vrhu so nas pričakale spomladanske cvetlice, ki jih je mestoma prekrival sneg. Pogled na Vipavo dolino in Kras vse tja do Tržaškega ter Piranskega zaliva je bil prelep. Okrepčali smo se s polento in golažem ter domačim kislim mlekom. Lahko smo prisluhnili pozdravnim govorom. Predsednik našega športnega društva pa je Planinski sekciji Kamnje predal tudi darilo za 10 letno sodelovanja med društvoma.

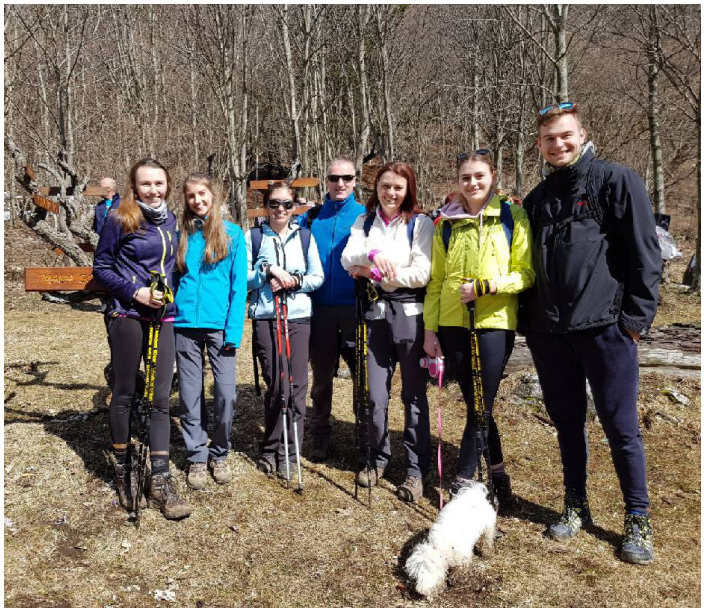

Prijetno je bilo počiti na vrhu gore, narediti nekaj fantastičnih fotografi in se nato podati navzdol in proti domu. Le nekaj klopov in žuljev smo uspeli prinesti domov. Pohoda se bomo prav gotovo udeležili tudi naslednje leto.

Izlet je bil lepo doživetje in prijetno preživel prost dan v družbi prijateljev.

Marisa & Sabina, Mojca

PRVOMAJSKI POHOD PO MORAVŠKI PLANINSKI POTI

Prvega maja se je 46 pohodnikov podalo na 23. prvomajski pohod po Moravški planinski poti (MPP). Ob 4. zjutraj smo izpred planinskega doma PD Moravče na Uštah krenili na pot. Do vrha Ciclja smo si pot osvetljevali s pohodnimi svetilkami. Ko se je zdanilo, so se začele oglašati številne ptice, iz doline pa smo občasno slišali ropot budničarjev. Preko Murovice smo se skozi vas Zg. Javorščica, rojstni kraj pesnika, dramatika in esejista Daneta Zajca, spustili do gradu v Tuštanju. Prijazni graščak, lastnik Peter Pirnat, nas je pogostil s čajem in kavo. Pot smo nadaljevali v smeri Sv. Andreja, Imen in Prikrnice, rojstnega kraja Primoža Peterke, se povzpeli na Mohor in se po strmi gozdni poti spustili do potoka Drtijščica ob katerem stoji domačija Pergarjevih. Kot vsa leta doslej so nam pripravili obilen zajtrk. Mize so se šibile od domačih dobrot, kruha z zaseko in domačo šunko, potice, flancetov, suhega sadnja in čaja. Gospodar je točil domači sadjevec.

S polnimi trebuhi smo se zagnali po strmi cesti skozi vasi Vinje in Negastrn in se okrog enajstih posedli pred gostiščem Urankar na Limbarski gori. Po skupinskem fotografiranju na stopnišču pred cerkvijo smo se podali naprej proti zaselku Tlačnica, kjer smo imeli krajši postanek. Gospodar nas je povabil v novo zgrajen gospodarski objekt in postregel s pijačo.

Vreme je bilo kot naročeno za pohod. Temperatura med 15 in 20 stopinjami, pretežno jasno z občasnimi pooblačitvami in z na trenutke mrzlim jugozahodnikom. Po nekaj letih nas tokrat ni namočil dež.

Iz Tlačnice se pot rahlo spušča proti Vrhu pri Mlinšah in nato strmo v Kandrše, kjer so v gostilni pohodnike pogostili s čajem. Od tu se pot med polji in travniki polagoma vzpenja proti geometrijskemu središču Slovenije. Ob poti sem se pri samotni hiši zaustavil pri starejšem gospodu, ki je cepil drva. Pristopil je k meni in mi potarnal, kako je z leti vse teže pripraviti drva za zimo. Vaščani lepo skrbijo za izgled vasi. Lepo urejene hiše in gospodarska poslopja. Dvorišča krasijo gredice s cvetjem in razstavljeno različno kmečko orodje. Kljub prazniku je bilo obiskovalcem malo. Za ploščadjo na Geosu se pot strmo vzpne proti vrhu Slivne, ki jo krasi lepa cerkvica Sv. Neže. Malo pod njo stoji zaprt dom. Menda ga je pred desetletji zgradilo podjetje Rašica.

Odtod do cilja na Uštah vodi gozdna pot tik pod grebenom Slivne. Pohodnik se vmes povzpne še na Pivkelj, z 880 m najvišjo točko krožne MPP. Na levi se po dolini vije Sava, na desni strani pohodnik pogleduje proti Moravški dolini in Kamniško-Savinjskim Alpam v ozadju.

Po dobrih dvanajstih urah in 48 prehojenih kilometrih sem prišel nazaj na izhodišče, kjer sem pred planinskim domom zjutraj parkiral avto. Moravško planinsko pot sem na prvega maja prehodil že dvanajstič.

Večkrat se vprašam, kaj me vleče na ta pohod. Predvsem je to lepota pokrajine skozi katero je pot speljana. Lepi razgledi na Moravško dolino, okoliško hribovje in gore v ozadju, različno osvetljene ali osenčene v različnih urah dneva. Prijetna družba pohodnikov, ki se vsako leto znova zberejo na Uštah. Dobra organizacija. Domačini, ki nas pozdravljajo ob poti in pohodnika brez zadržkov povabijo na dvorišče ali v svoj dom, predvsem pa praznični dan, ki bi ga bilo škoda presedeti ob televizorju ali ob polni mizi.

Tomaž Andrejka
Foto: Miro Koder

22. ŠRAUFOV SPOMINSKI POHOD, KONČNO Z VREMENOM, KI SMO SI GA ŽELELI

V soboto, 19. maja je ŠD Krašnja že dvaindvajsetič organiziralo spominski pohod v spomin na tragično ponesrečenega slovenskega alpinista Staneta Belaka Šraufa, s katerim smo prijateljevali vrsto let.

Kot vedno smo se organizatorji zelo potrudili, da bi še enkrat več pripravili prireditev tako, da bi bila v lep spomin vsem udeležencem in tudi nam. Menim, da smo v naši želji uspeli.

Že dva dneva pred osrednjim dogodkom smo na njegov grob na Blejski Dobravi položili cvetje in prižgali svečko. Dan za tem pa so naši izkušeni markacisti zopet vzorno označili celotno 27 oz. 16 km dolgo traso poti, ki ostaja tradicionalna in pohodnike vodi iz Krašnje na Koreno, Vrh nad Krašnjo do Lipe in na Češnjice in naprej na Mali Rakitovec, vse do Špitaliča, natančneje do idilične točke, ki jo običajno imenujemo Kekec. Na tej točki je za pohodniki približno polovica poti, ki jo za tem nadaljujejo do najvišje točke v naši občini – 911 m visoki Špilk. Sledi strm spust proti vznožju, do vasi Poljane nad Blagovico in za tem še nižje, vse do Zlatenka pri Blagovici, kjer se pohodniki zopet podajo v strmejši klanec do Velikega Jelnika. Do cilja v Krašnji je potrebno v dobri uri in pol narediti še kar veliko korakov, vse do križišča Krajno Brdo-Vošce-Vrh nad Krašnjo, na kar trasa poti zavije na Golovec, ki ga nekako obkrožimo in le še po nekaj minutah hoje že zagledamo ciljni prostor pri gostinskem lokalu Bar pod lipo v Krašnji, kamor pa ni več daleč. Tisti pohodniki, ki so se podali na krajši pohod, pa so se na Češnjicah, namesto na Mali Rakitovec, odpravili proti Poljanam nad Blagovico in nato do cilja po isti trasi, kot pohodniki, ki so se podali na daljši pohod.

Letošnjega pohoda se je udeležilo 115 pohodnikov iz številnih bližnjih in oddaljenejših krajev. Po tradiciji se pohoda udeležujejo pohodniki srednjih in nekoliko starejših let. Če se ne motim, sta bili dve leto-

šnji pohodnici starejši od 80 let. Vzorno in v premislek, da se za redno hojo in z njo za vzdrževanje telesne moči zelo izplača vzeti nekoliko več prostega časa. Prvi pohodniki so se na pot odpravili okoli 5.30 ure, zadnji pa dobri dve in pol ure kasneje. Še pred njihovim odhodom pa se je za kratek čas na vpisnem mestu zglasil tudi lukoviški župan, gospod Matej Kotnik, ki je bil vidno zadovoljen, ko je opazil, kako odločni in polni energije se na pot drug za drugim odpravljajo udeleženci spominskega pohoda. Prav vsi pa so bili nagrajeni z lepim prebujanjem tega sobotnega jutra in dopoldneva. Tisti, ki so se odpravili na krajši pohod so za pot potrebovali od 4 – 4,30 ure, tisti, ki pa so prehodili vseh 27 km poti pa med 6 – 7.30 ure. Seveda s postanki in odmori na dveh sadno-čajnih okrepčevalnicah in za malico iz lastnih nahrbtnikov. Prav vsi udeleženci so pohod opravili brez težav. Če bi bilo potrebno komurkoli karkoli pomagati, pa so nam bili tudi tokrat na voljo gorski reševalci iz GRS postaja Ljubljana.

Med časom, ko so pohodniki uživali v prekrasnem naravnem okolju in v prijetnem vzdušju, pa smo na osrednjem prizorišču pri Baru pod lipo pripravili vse potrebno za njihov prihod, počitek in druženje.

Postavili smo nekaj šotorov in jih z mizami in klopmi opremili za potrebe razdeljevanja toplih obrokov hrane, srečelova in za kasnejše druženje v smislu dodatnih gostinskih uslug, za katere je zopet dobro poskrbel Bar pod lipo. Svojo namestitev so opravili tudi člani ansambla Ideja, ki so kasneje na veselje vseh že tako dobro vzdušje še podkrepili z najrazličnejšimi vižami in dokazali, da gre za izjemno kvaliteten ansambel, kljub še ne tako dolgi glasbeni poti.

Pri zadnjem, 6. kontrolnem žigu pa smo postavili še mizo s tradicionalnimi gojzarčki, ki so pripadli vsem za uspešno opravljeno pot. Poskrbeli pa smo tudi za opazno obeležje prireditve, ki je ponazorilo spomin na našega prijatelja Staneta Belaka Šraufa.

Ko so bili nekateri pohodniki že na cilju in so se krepčali z okusnim ričetom, ki so ga pripravili v gostilni Bevc v Lukovici v sodelovanju z »našim« kuharjem Dragom, pa se nam je pridružil tudi osrednji gost prireditve – veliko ime slovenskega in svetovnega alpinizma ter ekstremnega smučanja Davo Karničar, ki je pripotoval od doma iz Zgornjega Jezerskega. Številnim je stisnil roko in se z njimi pogovoril ter se fotografiral. Nekaterim pa je okoli vratu obesil tudi gojzarček in jim čestital ter se zahvalil za udeležbo in tudi za pozornost, ki so jo pohodniki z udeležbo namenili spominu tudi njegovemu prijatelju Šraufu.

Organizatorji pa smo bili zelo veseli tudi ponovnega obiska planincev iz PS Kamnje, s katerimi prav v teh dneh mineva 10 let, ko smo se tesneje povezali in postali pravi prijatelji, kar dokazujemo s srečanji na Mali gori in Limbarski gori pa tudi na tem spominskem pohodu.

Ko je bilo že vse nekako pod streho, sta nas nekoliko osvežili dve krajši plohi. Najbrž sta nas hoteli spomniti, da jih je bilo zadnja štiri leta veliko več in precej bolj obilnih. Ali pa se opravičiti za »mokra« štiri, predhodna leta, ki so nam organizatorjem in številnim ljubiteljem pohodništva povzročile veliko neljubih težav. Tokrat pa je bilo vreme precej drugačno. Takšno, kot smo si ga vsi želeli in najbrž tudi zaslužili.

Dan se je počasi nagibal k poznemu popoldnevu. Naši pridni člani, ki so zadnji prišli na cilj in pred tem počistili vse, kar nam je ta dan služilo za orientacijo pohodnikov ter nekateri ostali, ki so si vzeli čas za ostala dela v okolici gostinskega lokala, so s številnimi drugimi, ki smo prispevali svoj čas za nekaj organizacijsko zahtevnega, a lepega, zopet dokazali, da skupaj marsikaj zmoremo. Znamo in zmoremo za dobro ime našega društva in ostalih krašenjskih društev, naše KS, Občine Lukovica in Športne Unije Slovenije. Še posebej pa v veselje vsem, ki so si vzeli čas in so nas obiskali z namenom, da skupaj obeležimo spomin na velikega slovenskega alpinista – našega dolgoletnega prijatelja Staneta Belaka Šraufa.

Marjan Štrukelj

Bar pod Lipo

ZAHVALA

ŠPORTNO DRUŠTVO KRAŠNJA SE ZA USPEŠNO ORGANIZIRAN 22. ŠRAUFOV SPOMINSKI POHOD ISKRENO ZAHVALJUJE VSEM IN VSAKOMUR POSEBEJ, KI STE S PROSTOVOLJNIM ORGANIZACIJSKIM DELOM KAKORKOLI POMAGALI PRI ORGANIZACIJI PRIREDITVE.

POSEBEJ LEPO SE ZAHVALJUJEMO TUDI VSEM DONATORJEM ZA DONACIJE IN PODARJENE PROIZVODE IN USLUGE ZA PRIPRAVO SREČELOVA, VSEM, KI STE POSKRBELI ZA GOSTINSKE USLUGE, ZA VARNOST POHODNIKOV, GLASBENIKOM IN VSEM, KI STE POHODNIKOM OB POTI IN DRUGAČE IZKAZALI PRISRČNO DOBRODOŠLICO.

ISKRENA HVALA TUDI VSEM DOMAČIJAM IN DRUŠTVOM, KI STE NAM PRISKOČILI NA POMOČ PRI IZVEDBAH NEKATERIH ORGANIZACIJSKIH NALOG OB POHODNI TRASI.

HVALA PA TUDI VSEM UDELEŽENCEM POHODA IN GOSTU DAVU KARNIČARJU, KI STE NAM Z UDELEŽBO IZKAZALI VAŠE ZAUPANJE.

Marjan Štrukelj – predsednik ŠD Krašnja

MOJ ŽE 22. POHOD V SPOMIN NA ŠRAUFA

Letos sem se že 22. udeležil Šraufovega pohoda. Ko sem proti jutru odpeljal z Jesenic, so bile na nebu zvezde, v Krašnji pa me je pričakala megla. Po vpisu sem se malo pogovoril z Marjanom in zelo prijetnim lukovškim županom. Že takoj na začetku sem si kot ljubitelj dobrega kruha ogledal pekarno pri Matožet. Prijazna gospa Marija mi je dala malo priboljškov za na pot (tako dobre žemljice že dolgo ne). Nato po cesti navzdol in pot kar kmalu zavije navzgor. Trave na poti so sveže pokošene, megla se počasi razkaja, na obzorju se sramežljivo kažejo obrisi kamniških gora. Dohitim skupino Kamničank z Janezom na čelu. Krave ob poti nas začudeno gledajo, kaj že navsezgodaj rogovilimo naokoli. S poti se odpravimo do bližnjega Plahutnikovega stanu. Smo že tako visoko, da je megla globoko pod nami in so razgledi na bližnje hribčke krasni. Prijazna gospa nas postreže z jagermeistrom in pove, da so stan in pa hiške ob njem dobro obiskani. Pot nadaljujemo naprej in kmalu smo v Lipi. Vedno sem se veselil srečanja z atom Vinkom, kateri pa je žal že dve leti pokojen, naj mu bo lahka zemlja. So pa na mizi okusni flancati in pehtranova potica, le kdo bi se jima odrekel. Malo še pogledam v hlev, krave imajo teličke, kateri varno počivajo v njihovem zavetju. Ni več daleč do 1. kontrolne točke Češnjice , kjer je dolgoletna uigrana ekipa. Čaj paše, banana tudi, Janez s spremljevalkami navzgor proti Kekcu , jaz pa po kratki varianti proti Poljani , je treba malo kolena čuvat. Travniki zeleni, rožice dišijo, ptički pojejo, bi se kar ulegel. Na Poljani 3. kontrolna točka , glasba, dobra postrežba, žig mi pritisne Živa, je že fejst punca, kje so že tisti časi, ko sem jo kot dojenčico malo vzel v roke. Sledi spust v dolino, malo po cesti in nato po brvi preko potoka navzgor do Velikega Jelnika kjer je 4. kontrolna točka. Lojzka in Janez hudo prijazna, postrežba na višku, domači sin veselo vleče harmoniko. Pridruži se mi pohodniški prijatelj Franc in skupaj nadaljujeva pot. Ob prijetnem klepetu kar nekam hitro prideva do Konja, kjer je 5. kontrolna točka. Naredil se je en pravi pomladni dan, delno jasno je in kar toplo. Od daleč se že sliši muzika in naznanja, da do Krašnje ni več daleč. Ob poti naju ogledujejo še ovce, katere se zadržujejo v senci dreves. Še malo navzdol in pohod je zaključen pri 6. kontrolni točki pri baru Pod lipo. Davo Karničar alpinist in ekstremni smučar, kateri je letošnji častni gost, mi podeli spominski obesek , pojem en ričet, kateremu sledi še repete. Ansambel veselo igra , dobitki iz srečolova so odlični. Vreme je zdržalo, toda kaj kmalu se dvakrat ulije dež, mi pa v varnem zavetju in lahko bi zapeli : kaj nam pa morejo oni tam zgoraj... Pohod uspel , 115 udeležencev, zahvala neumornemu Marjanu, naj te spremlja zdravje, sreča in veselje in ni razloga, če bo zdravje da se ob letu osorej spet vidimo.

Šrauf je pokopan na jeseniškem pokopališču na Blejski Dobravi, kot moja mati in oče . Večkrat mu položim na grob kakšno rožco in prižgem svečo. In zakaj hodim na ta pohod, ni samo ta, je eden izmed mnogih. Se malo preizkušam, srečam stare hribovske prijatelje, lepa narava in pa prijazni ljudje. Vsekakor je bolje preživeti dan v naravi , kot pa doma na kavču in poslušati ter gledati strice iz ospredja in ozadja. Pa še zahvala vsem domačinom za prijaznost in zahvalo.

Miro Koder, Jesenice

PO MEDVEDOVIH STOPINJAH

Tako se imenuje organiziran pohod po Roški pešpoti, ki poteka po gozdovih in travnikih Kočevskega roga. Zamisel za to pot je dal gozdar Tone Prelesnik, ki jo je tudi načrtoval in speljal po najzanimivejših krajih Kočevskega Roga. Še pred stoletjem so odmaknjeni deli samevali kot nepristopen gozd, kjer so domovali risi, volkovi in medvedi. Danes so tu smrekovi in bukovi gozdovi z ostanki nekdanjih pragozdov.

Namesto običajnih Knafeljčevih markacij je ta pešpot označena s posebno markacijo – medvedovo šapo. Zato se ta pohod tudi tako imenuje.

Cela pot je dolga 65 km in se začne ter konča pri Rudniškem jezeru v Kočevju. Kmalu po startu si lahko ogledamo Željnske jame, ki so nudile bivališče že ledenodobnm lovcem. Pot skozi jame je najlepša pozimi, ko s tal in s stropa rastejo ledene sveče. Pot nas vodi naprej skozi gozdni rezervat Pugled-Žiben, kjer so še ostanki opuščene kulturne krajine, katero je človek obdeloval in negoval celih 400 let in jo zaradi vojne vihre zapustil. O prebivanju v teh krajih pričajo le porušeni zidovi domov in tabla z imeni nekdanjih vaščanov.

Najvišja točka je Vrh Roga s 1099 metri. Tam je tudi razgledni stolp za dvig nad krošnje dreves. Od tam se pot spusti navzdol do osrednje točke – Roške Žage ali tudi Žaga Rog. Tam je primerno izhodišče tudi za kakšne druge krajše pohode. Le nekaj deset minut hoje od tam, se začne pragozd Rajhenavski Rog. V teh gozdovih ni še nikoli pela sekira in prav čuti se mir in tišina med stoletnimi orjaki, padlimi trhlimi drevesi in mlado podrastjo. Tu srečamo najdebelejšo jelko – Kraljico Roga z višino 50m in debelino 160 cm. Starost je ocenjena na približno 500 let. Naslednja zanimivost je pragozd Prelesnikova koliševka, ki se zaradi toplotnega obrata - mrzišča na dnu - ponaša s prvobitnim

smrekovim pragozdom in pestrim rastlinstvom, ki bi ga sicer našli v mrzlem podnebju gora ali daleč na severu. Zanimiv je tudi ogled kmetije Rajhenav, kjer daleč okoli ni nobene ostale vasi ali zgradbe. Prav tako pa razgledni vrh Lovski vrha, ali tudi sv. Ana, od koder se nam pogled s prostranih gozdov vrne nazaj proti Kočevju.

Pohod je organiziran tako, da lahko prehodimo celo pot, prvo polovico ali samo zadnjo polovico. Zaradi malo slabše telesne pripravljenosti smo se odločili, da prehodimo drugo polovico poti. Tako smo Petra, Špela in jaz prispeli v Kočevje malo pred enajsto uro dopoldne in se v prijavnem šotoru prijavili in prevzeli vrečke z navodili, prospekti in spominsko majico. Ker se je naša pot začela na Žagi Rog, nas je do tja odpeljal avtobus. Na avtobusu so nas seznanili z zgodovino Kočevskega in s kraji koder smo se vozili. Tako je pot minila v prijetnem vzdušju. Na koncu poti pa nas je na Žagi čakalo veliko pohodnikov, ki so prehodili prvo polovico poti. Okrepčali smo se in veselo krenili na pot. Bojazni, da bi se kdo izgubil ni bilo, saj nas je bilo kar precjšnje število, pa tudi sama pot je na gosto označena z medvedjimi šapami. Skozi pragozd je pot malo slabša, saj so nas oznake peljale čez grape, grebene in skale med debelimi smrekami in podrtimi debli. Čeprav je bilo neverjetno prijetno opazovati okolico je bilo treba gledati pod noge, saj je to pragozd v pravem pomenu besede. Za ogled Kraljice Roga smo si pa le vzeli nekaj minut in se pri njej tudi slikali. Preveč počitka si nismo privoščili, saj nas je čakala še kar dolga pot. Po nekaj prehojenih kilometrih smo tako prišli do prve kontrolne točke pri Gozdni koči Podstene.

Tam nas je čakal sveža voda, organizatorji so nas pa popisali. Nismo se preveč mudili, nadaljevali smo pot naprej proti kmetiji Rajhenav. To je prostrano travnato območje med gozdovi s kmetijo in gospodarskimi poslopji. Na tem prostoru so se odvijali boji med 2. sv. vojno in tudi med osamosvojitveno vojno. To nas opozarjata spominski plošči na eni izmed stavb. Kmalu smo zapustili civilizacijo in se usmerili proti pragozdu Prelesnikova koliševka. Navduševala nas je prečudovita narava. Vmes smo si vzeli malo več časa in se pošteno podprli. Pot je postala precej lažja, čeprav smo se stalno dvigali proti naslednji kontrolni točki Lovska hiša. Ker je bil za nami že kar precejšen kos pot, smo si privoščili malo daljši postanek. Ponovno smo se založili z vodo in nadaljvali proti Lovskem vrhu, kjer stoji kapelica sv. Ane. Od tam naprej pa se pot začne spuščati in v daljavi smo zagledali Kočevje. Najprej smo se spuščali po gozdni poti, nato pa po asfaltu, ki je postajal čezdalje širši. To je pomenilo le eno, da se spet približujemo civilizaciji. Tudi okolica se je počasi spreminjala in iz divjine smo prišli v področje, kjer se je že poznalo delovanje človeške roke. Malo pred njivami, ki obkrožajo Kočevje nas je presunil pogled na podrto drevje , ki ga je podrl veter. Gozdni delavci so v veliki večini hlodovino že pospravili, nekaj jo je pa še čakalo na spravilo. Ko je bil ta žalosten prizor za nami, smo uzrli veliko polje pšenice, za njim pa naš cilj - Kočevje . Na štartno- ciljni prostor smo prispeli okrog osme ure, kar pomeni, da sploh nismo bili počasni.

Letošnjo polovičko bomo naslednje leto poskusili nadgraditi na celo pot in prehoditi celotnih 65 km.

Andrej Novak

MOŠNJIČEK JE BOGATEJŠI LE ZA ŠTIRI EURE

Glede na to, da smo letošnji dobrodelni mošnjiček odvezali za zbiranje prostovoljnih prispevkov za naše najmlajše, bi pričakovali, da bo odziv drugačen. Še posebno, ker gre za pomoč Miklavžu pri pripravi daril, ki jih bodo prejeli na povabilo KS Krašnja, ki ima z Miklavžem že vrsto let prijateljske stike. Seveda je do takrat še veliko, veliko časa, da v ŠD Krašnja zberemo čim več sredstev, kot prispevek, da bodo darilca še bolj bogata.

V zadnjih treh mesecih, od časa, ko smo izdali zadnji časopis Informator, pa smo k prejšnjemu znesku lahko prišteli le 4,00 €, kar pomeni, da bomo KS Krašnja in Miklavžu v tem trenutku pomagali le z 59,50 €.

Upamo in verjamemo, da nas bo v pisarni društva, ki je odprta vsak ponedeljek od 19. do 20. ure obiskalo vsaj še nekaj naših bralcev, članov društev, krajanov in tudi ostalih, ki boste želeli naš društveni mošnjiček vsaj še nekoliko napolniti.

Prostovoljne prispevke pa lahko nakažete tudi na TRR: štev.: 0230 2001 6496 319 z obveznim pripisom »ZA MOŠNJIČEK 2018«. Naslov društva pa je: Športno društvo Krašnja, Krašnja 14 1225 Lukovica. Če bi za vplačilo prispevka kdo potreboval tudi društveno davčno številko, pa je 20925573.

Marjan Štrukelj – ŠD Krašnja

www.sam.si

VOŠČILO ZA JUBILEJNI, OSEBNI PRAZNIK ČLANICAM IN ČLANOM ŠD KRAŠNJA

Lepo se je usesti k računalniku in napisati nekaj stavkov, z namenom, voščiti članicam in članom društva, ki bodo v naslednjih treh mesecih praznovali življenjske jubileje.

V društvu nas družijo različni interesi, ki so povezani s kar obširnimi možnostmi sodelovanja in prijateljevanja na področju, predvsem rekreativnega načina življenja ali pa kot tiste vrste privržence, ki društvu radi pomagamo in mu stojimo ob strani v smislu številnih organizacijskih nalog z ljubiteljskim in volonterskim pristopom. Velik pomen za društvo pa ima tudi le status članstva, s katerim posamezniki z društvom simpatizirajo in mu zaupajo.

Med omenjenimi članicami in člani ŠD Krašnja bodo v bližnji prihodnosti življenjske jubileje praznovali:

ANI PERVINŠEK bo sedem desetletij življenja dopolnila 16. junija 2018;
VERA ANTONIN bo enako število desetletij kot Ani, dopolnila 3. julija;
TADEJ DROBNE bo 40 let dopolnil 10. julija:
VLADIMIR ANTONIN se bo z Abrahamom srečal 16. julija;
SARA PEŠNJARDO, ki jo je želja po društveni funkcionalni vadbi zvabila v telovadnico OŠ, bo 30 let dopolnila 20. julija;
KRISTINA FLAJNIK pa bo osebni jubilej, 70 let praznovala 19. avgusta.

Spoštovani in dragi prijatelji društva.

Leta bežijo, to je res! Ni pa vseeno, kako bežijo. Možnosti za to je zelo, zelo veliko. In med vsemi vam želimo, da bi se vas vsak dan dotaknile le tiste, ki prinašajo srečo, zadovoljstvo, predvsem pa obilico zdravja. Iskrena hvala pa tudi za vaše dosedanje zaupanje društvu.

Marjan Štrukelj – predsednik ŠD Krašnja

GOSTILNA PRI BEVCU

L I P A
Janez Hribar, s. p.
Pelechova 18
1235 Radomlje
Tel.: +386 01 7227 457
+386 051 357 700
e-mail: janez.hribar@siol.net
papirnica • fotokopiranje • okvirjanje • servis in prodaja fotokopirnih strojev

INFORMATIVNE DROBTINICE

Bliža se zaključek šolskega leta. Tudi vsem šolarjem in učiteljicam naše POŠ v Krašnji. Starši in otroci bodo seznanjeni z opisnimi ocenami in spričevali, ki bodo izkaz, kako pridni so bili otroci pri učenju. Skoraj ne gre dvomiti, da bodo najvišje možne ocene kar mrgolele. Kako pač drugače, saj so otroci in učiteljice vložili veliko truda v učenje za prihodnost.

Tudi v tem šolskem letu, vključno z vrtcem, je ŠD Krašnja dobro sodelovalo. In če smemo tudi mi podati skromno »opisno« oceno za sodelovanje, potem ne gre zapisati kaj drugega, kot to, da smo vsega zelo veseli, za kar izrekamo iskreno zahvalo z željo, da bo čas počitnic za vse kar najbolj prijeten, vesel in razigran.

ŠD Krašnja že nekaj let želi nekaterim otrokom vsaj malo popestriti prosti čas z nekaterimi telesnimi in družabnimi aktivnostmi. Tudi letos ne bo nič drugače, kajti že zelo kmalu bomo staršem otrok od 1. do 5 razreda razdelili in ponudili prijavnice za sodelovanje otrok v **t.i. počitniški nogometni šoli**, *ki bo na igrišču pri OŠ organizirana v treh tedenskih terminih in sicer:*

1. termin:	**25. 6. do 29. 6. 2018**
2. termin:	**16. 7. do 20. 7. 2018**
3. termin	**27. 8. do 31. 8. 2018**

Vse ostale podrobnosti o možnosti prijav bodo navedene na prijavnici.

V kolikor bo možnost zagotovitve strokovnega kadra, nameravamo v sodelovanju z eno od taborniških organizacij organizirati tudi predstavitev taborniških aktivnosti. Tudi ta aktivnost naj bi bila organizirana v Krašnji.

V primeru, da bomo imeli srečno roko pri dogovorih, bomo tudi za to aktivnost pravočasno pripravili ustrezne prijavnice z vsemi potrebnimi informacijami. Predvidevamo pa, da naj bi te aktivnosti potekale v prvi polovici meseca avgusta. Koliko dni, pa žal še ni moč napovedati.

Za vse otroke iz KS Krašnja, ki jim bomo ponudili program aktivnost bo društvo subvencioniralo 10,00 €.

Spoštovani starši.

Morda je tudi to obvestilo primeren čas, da vas skušamo nagovoriti z željo, da bi tudi vaši otroci postali člani ŠD Krašnja. Trenutno jih je malo, zelo malo.

O tej problematiki smo se obširneje pogovarjali na zadnjem občnem zboru meseca marca in sprejeli sklep, da se skušamo skupaj z vami, s šolo in vrtcem, čim bolj potruditi, da bi bilo drugače. V ta namen se je društvo tudi odločilo, da bo vsak vpis v društvo za vsakega otroka v starosti do zaključka Osnovne šole le formalnost brez plačila letne članarine.

Veseli bomo vsakega vašega obiska s tem namenom v društveni pisarni, ki je odprta vsak ponedeljek, med 19. in 20. uro.

Društvo vse uporabnike organiziranih vadb, ki so potekale v telovadnici OŠ Krašnja obvešča, da so se vadbe z mesecem aprilom oz. majem zaključile. Ponovno pa se bodo pričele v mesecu septembru oz. oktobru.

Upamo, da so bili vsi uporabniki z vadbami zadovoljni in, da so s svojim osebnim trudom nadgradili ali vsaj obdržali lastno telesno pripravljenost in moč. Prav vsem se društvo zahvaljuje za zaupanje.

Iskreno pa se zahvaljujemo tudi za vso strokovno pomoč in delo športnemu trenerju Alešu Mežnaršiču in Fizioterapiji »Svet zdravja« Zrnec iz Domžal.

In kaj se bo v ŠD Krašnja dogajalo v času dopustov in šolskih počitnic?

- Do druge polovice meseca avgusta bomo pripravili in izdali 223. številko glasila Informator;
- Kar nekaj pripravljalnih organizacijskih nalog bo opravljenih za letošnji 33. Tek in 24. pohod za krof ter 7. Krofkov tek, ki ga bomo gostili v nedeljo, 7. oktobra;
- Društvo vas ponovno vabi k nadaljevanju hoje na Limbarsko goro ter k vpisovanju na vpisne listke, ki jih lahko oddajate v gostilni Urankar;
- Še nadalje vas vabimo k aktivnostim v društveni akciji HOJA, TEK, KOLESARJENJE – MOJA REKREACIJA. Knjižice z možnostjo zapisovanja aktivnosti so brezplačno na voljo v pisarni društva, kjer boste seznanjeni tudi z vsemi potrebnimi navodili;
- Nadaljevali bomo z zbiranjem prostovoljnih prispevkov v dobrodelni mošnjiček, ki ga bomo odprli za namen pomoči Miklavžu za obdaritev naših najmlajših;
- Le nekaj dni po začetku novega šolskega leta, v nedeljo, 16. septembra bomo organizirali Orientacijski pohod po opisani poti, na katerega vabimo prav vse. Najbolj pa bomo veseli obiska družin;

Vsak dan v času počitnic in dopustov pa bomo pozorni do pošte, med katero pričakujemo tudi številne razglednice s pozdravi od blizu ali daleč. Kamorkoli vas bo pač zapeljalo počitniško veselje.

Marjan Štrukelj

SREBRNA ODEJA NAD CICLJEM

Zimski sprehodi na Cicelj nas vedno razveselijo s prekrasnim razgledom. Tudi nizke zimske temperature nas niso odvrnile od jutranje hoje v hrib. Nekega decemberskega jutra pa nas je pogled z vrha Ciclja proti Limbarski gori presenetil. Čeprav še ni zapadel sneg, je bila vsa pokrajina odeta v srebrno odejo, ki se je lesketala v jutranjem soncu.

Meta Adamič Bahl
Foto: Natalija Mlakar Butalič

GREGORJEVO V VRTCU

Gregorjevo je star ljudski običaj, ki pa se je ohranil le v redkih krajih v Sloveniji. Krašnja je lahko posebno ponosna na to, da ohranja to lepo tradicijo.

Na dan gregorjevega nas je pričakala prava snežna pokrajina. Otrokom je bilo težko razumeti, glede na to da je bil sneg, da je gregorjevo dan, ko se ptički ženijo ter zunaj poiskati prve znanilce pomladi.

Vendar za otroke to ni bilo tako pomembno. Ves teden so s starši izdelovali ladjice, na katere so bili zelo ponosni. Doma izdelane ladjice so otroci prinesli na razstavo, ki smo jo imeli v avli. V sončnem jutru, 12. marca, smo ladjice spustili v zajezeni potok, ki so nam ga pripravili gasilci iz Krašnje. Otroci iz skupin Lunice, Zvezdice in Sončki so z navdušenjem opazovali vsak svoje plovilo, kako se pomika po vodi proti koncu jezu. V veliko pomoč nam je bil gasilec, oblečen v ribiške hlače, ki je stal v potoku in usmerjal naše ladjice. Na koncu smo ladjice vzeli iz potoka in jih odnesli pred šolo, kjer so počakale, da so jih otroci odnesli domov.

Strokovne delavke vrtca se iskreno zahvaljujemo PG Krašnja in krajanom za pomoč pri izvedbi gregorjevega.

Meta Adamič Bahl
Foto: Meta Adamič Bahl, Anamarija Lanišek

POSEBEN NARAVOSLOVNI DAN ZA PETOŠOLCE

V četrtek, 10. maja 2018, se je krašenjskim petošolcem uresničila velika želja. Že celo šolsko leto so si želeli kuhati, peči … ta želja se jim je uresničila na naravoslovnem dnevu.

Helena Urbanija

Takole je potekalo …

»Danes, 10. maja, smo imeli naravoslovni dan. Bil je drugačen naravoslovni dan. Ko smo prišli v šolo, nam je učiteljica povedala potek dneva. Najprej smo bili razdeljeni v dve skupini. Na modre in bele. Me, punce, smo pekle jabolčni zavitek, fantje pa so naredili skutni zavitek. Sami smo naredili vlečeno testo in najtežje mi je bilo ravno raztegovanje in valjanje testa. Jaz in Leja sva ribali jabolka. Ko smo naredili testo, smo ga nesli v kuhinjo, v hladilnik, kjer je počival. Medtem smo naredili sadne smoothie-je. V smoothie smo dali banane, jabolka, pomaranče in hruške. Zelo dober mi je bil. Ko se je testo odpočilo, smo ga razvaljali. Bil je zelo velik. Pekel se je zelo dolgo. Medtem smo naredili piškote- kukije. Bili so čokoladni. In božanski. Ta dan sem si najbolj zapomnila. Najboljši dan na šoli!«

Nika Šinkovec

»V današnjem dnevu smo skupaj z učiteljico postali pravi kuharski šefi. Najprej smo naredili skutni zavitek, nato sadne napitke. Sledil je še jabolčni zavitek in na koncu čokoladni piškoti. Vse se je peklo v pečici. Komaj smo čakali, da se vse speče. Najprej smo poskusili skutni zavitek z rozinami. Nato so na vrsto prišli piškoti, ki so mi bili zelo dobri. Nazadnje pa še jabolčni zavitek. Najtežje mi je bilo raztegovanje testa. Najboljše pa, ko smo »kuhali« in poskušali naše super mojstrovine.«

Iza Tič

»Dišalo je po vsej šoli, tako zelo, da sem se kar topil od vseh teh vonjav.«

Gašper Avbelj

»Sadne napitke smo delali iz goznih sadežev, banan, jabolk, pomaranč, hrušk in mleka. Sledila je degustacija. Vse mi je bilo zelo všeč. Ta dan si bom zagotovo zapomnil.«

Žan Urankar

»Pisali smo recepte in pisali spis o naravoslovnem dnevu. Ta dan smo imeli samo petarčki. Vsi smo komaj čakali, da bomo poskusili zavitke in piškote. »

Jan Tič

»Jabolčni zavitek je bil odličen, nato še skutni zavitek in piškoti, ki so se mi zdeli malo presladki. Ta dan se mi je zdel zelo zanimiv in odličen.«

Bor Rožič

»Ta dan je bil res super, saj smo se zabavali ob peki »štrudla«. Najboljši mi je bil jabolčni. Piškoti pa mi niso bili najbolj všeč, ker so bili preveč zapečeni, pretrdi in presladki. Najbolje mi je bilo, ko sem ribala jabolka. Popili smo tudi jabolčni sok.«

Lea Zupančič

»Napisali smo si tudi recepte. Tudi recept za bezgov sirup smo si zapisali v zvezek za gospodinjstvo.« Tinkara Požar

»Res je bil odličen naravoslovni dan. Vsi izdelki so bili zelo dobri. Napisali smo tudi vse recepte. Ta dan smo doživeli le petarčki.«

Iza Tič

M&P BURJA
ORODJARSTVO • OBDELAVA KOVIN • BRIZGANJE PLASTIKE
TOOLMAKING • METALWORK • PLASTICS PROCESSING

ŠPORTNI DAN PŠ KRAŠNJE

V četrtek, 19. aprila 2018, smo imeli učenci PŠ Krašnja športni dan – testiranje za športnovzgojni karton. Pod vodstvom učiteljice za šport, ge. Alenke Perhavec, smo izvedli tek na 60 metrov in na 600 metrov. Svoje zmožnosti in sposobnosti pa smo preverili tudi na različnih postajah, ki jih nekateri učenci v preteklosti še nismo opravili, v telovadnici (poligon nazaj) in na igrišču (skok v daljino z mesta in taping).

Bilo je zelo razgibano. (Gašper)
Bilo je super! (Lea)
Bilo mi je zelo všeč! (Žan)
Vsi smo bili zelo dobri, boljši kot lani. (Tinkara)
Navijali smo za vse športnike! (Jaka)

Naslednji dan smo dodobra občutili mišice, za katere sploh nismo vedeli, da jih imamo.

Učenci 5. c

PŠ KRAŠNJA KOLESARI IN ROLA

V četrtek, 17. maja 2018, so imeli krašenjski učenci športni dan. Najprej so v učilnici spoznavali prometne vsebine in se nato po malici odpravili na šolsko igrišče, kjer so se preizkusili na kolesarskem in rolarskem poligonu.

Za enajst petošolcev pa je bil današnji dan eden izmed zelo pomembnih. Opravljali so namreč kolesarski izpit. S svojim znanjem in spretno vožnjo po Krašnji so se zelo izkazali. Vsi so uspešno opravili kolesarski izpit, zato jim iskreno čestitamo!

Helena Urbanija

RDEČI KRIŽ JE PRAZNOVAL 150 - LETNICO DELOVANJA NA SLOVENSKEM, OBENEM BELEŽIMO 70 LET DELOVANJA RDEČEGA KRIŽA DOMŽALE

Rdeči križ kot humanitarna organizacija deluje od leta 1863, Slovenci smo se pridružili leta 1866, ko so na Kranjskem v Ljubljani ustanovili Žensko društvo za pomoč ranjenim in bolnim vojakom, ki je delovalo tudi v kraljevini SHS. Po vojni se je društvo preoblikovalo v današnjo humanitarno organizacijo Rdeči križ, ki nadaljuje s svojim poslanstvom tudi v samostojni Republiki Sloveniji in v Evropski uniji. Ideja o Rdečem križu se je porodila na bojišču leta 1859, ko se je švicarski poslovnež Henry Dunant znašel v bližini bitke pri italijanskem mestu Solferinu, kjer se je bojevalo 300000 francoskih in avstrijskih vojakov. 75000 ranjenim vojakom ni bila nudena nobena medicinska pomoč ali nega. Na dan njegovega rojstva, 8. maja. 1828, tako praznujemo mednarodni dan Rdečega križa in Rdečega polmeseca.

Zgodovinski viri izpričujejo, da je bilo po letu 1945 v nekdanji skupni občini Domžale ustanovljenih več krajevnih organizacij Rdečega križa. Zanimiva so pričevanja in zapisi Rdečega križa Mengeš, Domžale ter Peče pri Moravčah, kjer je takoj po vojni v njihovih okolici veliko ljudi živelo v pomanjkanju in so jim aktivistke – prostovoljke - nudile pomoč; jim razdeljevale mast, moko, sladkor, delile pike za prehrano, UNRA-pakete, obutev in oblačila. V Rdečem križu Mengeš so začeli izvajati prve tečaje nege bolnika in nudenja prve pomoči za krajane. V vseh krajih, kjer so delovali prostovoljci Rdečega križa, so začeli vabiti krvodajalce na redne in izredne akcije, v podjetjih in tovarnah so se delavci na krvodajalske akcije množično odzivali. V duhu zdravstveno preventivnega delovanja smo izvajali fluorografsko akcijo –preventivno slikanje pljuč za ugotavljanje tuberkuloze na celotnem območju bivše občine, ki se je zaključil leta 1970. Vsako leto se je izvajala predvsem v osnovnih in srednjih šolah akcija boja proti kajenju in alkoholu, pozneje tudi proti drugim odvisnostim. V osnovnih šolah je bil Rdeči križ zelo prisoten, ko smo še prvošolčke sprejemali v organizacijo kot mlade člane Rdečega križa, kar je po osamosvojitvi zamrlo. Leta 1955 so začeli pošiljati socialno in zdravstveno ogrožene otroke na brezplačno obmorsko letovanje, ko je Rdeči križ Slovenije odprl otroško letovišče Debeli rtič. Vsako leto smo v osnovnih šolah za šolske ekipe organizirali tečaje prve pomoči in orientacijska tekmovanja. V letu 1963 je bil ustanovljen občinski odbor Rdečega križa Domžale, ki je s programskimi osnovami, statutom ter javnimi pooblastili države deloval sprva na celotnem območju občine Domžale, po osamosvojitvi , ko so se ustanovile na tem območju samostojne občine Mengeš, Trzin, Moravče, Lukovica in Domžale, pa se je občinski obor preoblikoval v Območno združenje Rdečega križa Domžale.

V 70 letih je občinski odbor začel izvajati prve tečaje in izpite prve pomoči za voznike motornih vozil. Gre za javno pooblastilo, ki nam ga je država zaupala in ga še danes izvajamo v skladu z zakonom o Rdečem križu. V okviru tega pooblastila imamo tudi pomembno mesto v nacionalnem sistemu zaščite reševanje in pomoči, saj izvajamo vrsto nalog v okviru Civilne zaščite v občinah; kot so tečaji za bolničarje, predvsem v gasilskih in drugih enotah, ki so v tem sistemu, izvajamo usposabljanje prve pomoči za delovne organizacije, podjetja in javne zavode, stalno izobražujemo in verificiramo zdravstvene delavce – zdravnike, medicinske sestre in tehnike, ki so vpeti v to delo. V tem sistemu reševanja in pomoči smo že pred časom ustanovili s pomočjo občine Domžale prostovoljno ekipo prve pomoči, ki se nenehno izobražuje in vadi, je vedno pripravljena za pomoč v naravnih nesrečah in na kriznih žariščih v občini ali širše po Sloveniji. Zelo se je izkazala z nesebičnim prostovoljnim delom v begunski krizi, ko so v svojem prostem času (sobotah, nedeljah in praznikih) nudili pomoč beguncem in migrantom v zbirnih centrih Dobova in Vrhnika ter opravili preko 400 prostovoljnih ur pri združevanju družinskih vezi, lajšanju stisk, psiho socialni pomoči ali kot bolničarji. Za svoje delo in humanitarno pomoč so prejeli bronasti znak Civilne zaščite.

Po osamosvojitvi leta 1990 in razhodu z Jugoslavijo smo se v Sloveniji kmalu soočili z eno izmed pozabljenih dejavnosti Rdečega križa, to je poizvedovalna dejavnostjo, ki se je aktivirala z begunskim valom iz balkanskih vojn po razpadu Jugoslavije. V letu 1993 smo v Rdečem križu Domžale zabeležili preko 6000 bosanskih beguncev (večinoma žensk in otrok), ki so živeli predvsem pri svojih sorodnikih. V tem času smo jim nudili pomoč v prehrani, oblačilih obutvi, nastanitvi, finančni pomoči in razni opremi, ki smo jo zagotavljali s pomočjo UNHCR, RKS, drugih donatorjev ter iz lastnih sredstev. Prvič smo v Rdečem križu zaznali in s pridom aktivirali ter koristili dve temeljni načeli, na katerih temelji dejavnost Rdečega križa, to sta humanost in nepristranskost, ki govorita o blažitvi in preprečevanju trpljenja, zaščiti osebnega dostojanstva, razumevanju, sočanju s predsodki, spoštovanju različnosti, da ne razlikujemo ljudi po narodnosti, veri, rasi, družbenem položaju ali političnem prepričanju. Žal pa se prav v letu 2015/16 ponovno soočamo z rekordnim številom (milijoni) razseljenih, prebeglih zaradi vojn in številnimi ekonomskimi emigranti, ki si želijo boljšega življenja v Evropi.

Z osamosvojitvijo Slovenije in vstopom v Evropsko unijo so demokratične spremembe in kapitalistični sistem ureditve države razdelile ljudi na peščico izjemno bogatih, ki so izčrpavali in uničili podjetja, tovarne, in na množico ljudi, ki so brezposelni in živijo na pragu revščine. V območnem združenju in krajevnih ter občinskih organizacijah smo začeli nuditi vedno več humanitarne pomoči (prehrano, prehrambeni paketi, izdelki za higieno, finančno pomoč pri plačilu položnic) socialno ogroženim občanom, v prvi vrsti brezposelnim, upokojencem in invalidom z majhnimi pokojninami, mladim družinam z otroki in ekonomskim migrantom iz balkanskih držav naše bivše skupne države. Pojavljati so se začeli brezdomci in občani brez vseh sredstev za preživljanje in strehe nad glavo, odvisnost od alkoholizma in druge zasvojenosti. Tako smo leta 1998 na pobudo in s finančnimi sredstvi občine Domžale na Ljubljanski c. 36 odprli javno kuhinjo, ki nudi vsem ogroženim topli obrok na dan. V sklopu javne kuhinje smo postavili dva bivalna kontejnerja in jih preuredili za bivanje več brezdomcev. Število upravičencev vsako leto narašča vzporedno s socialnim razslojevanjem in naraščajočo revščino. Zadnje leto smo se vključili v projekt Donirana hrana Laions kluba , ko po zaprtju trgovin prevzamemo hrano s pretečenim rokom in jo razdeljujemo občanom. V tem času so se pojavile nam konkurenčne humanitarne organizacije, ki so v našem okolju zelo dobrodošle.

Naj navedem nekaj številk, kaj vse in koliko so naši pridni in aktivni prostovoljci v skladu s poslanstvom izvajali socialno dejavnost za in v korist ljudi, ki so se znašli v stiski in težavah. Samo v letu 2017 so v njihovih okoljih svojim ogroženim krajanom in občanom razdelili materialno in finančno pomoč cca 1850 osebam. Razdelili so: 2600kg

moke, 4650 kg testenin,1700kg riža,6480l mleka,750 l olja, 5280 kg jabolk, 1177 standardnih paketov RKS s pralnim detergentom,2000 kg oblačil in obutve ter druge opreme. 187 otrokom so nudili bone za šolske potrebščine v višini 4.400,00€, 57 otrokom je bilo omogočeno brezplačno letovanje na Krku in Debelem rtiču. V javni kuhinji smo razdelili 3517 toplih obrokov. Če povem drugače, smo za socialno dejavnost oz. pomoč ogroženim občanom v letu 2017 namenili 61.577,00 € .

Naj izpostavim še nesebično delo prostovoljcev, ki v krajevnih in občinskih organizacijah z nudenjem pomoči starim, bolnim in invalidom, s svojimi obiski popestrijo njihov vsak dan, nudijo osnovno pomoč, svetovanje ter pogovor in obenem spremljajo njihovo psiho socialno stanje, pripravijo izlete, prireditve in srečanja. Velik izziv v naši organizaciji v prihodnje bo medgeneracijsko sodelovanje in nesebična pomoč starejšim, saj se življenjska doba daljša. Pri tem medgeneracijskem sodelovanju opažamo akutno pomanjkanje mladih, ki bi začeli prevzemati vlogo dolgoletnih prostovoljk.

4. junija 1945 so konzervirali prvih 19 steklenic krvi prostovoljnih krvodajalcev. Praznovali smo 60 let prostovoljnega anonimnega in neplačanega krvodajalstva in prve organizirane krvodajalske akcije Rdečega križa v Zagorju 1953 leta. Na takratnih temeljih nadaljujemo dolgo in uspešno tradicijo krvodajalstva pri nas. Beležimo več kot 100 tisoč krvodajalcev letno v slovenskem prostoru in smo popolnoma samozadostni s krvjo, saj je bilo v zavesti krvodajalca mišljenje o nesebičnosti, anonimnosti, prostovoljnega in brezplačnega krvodajalstva sočloveku vedno prisotno. Kljub napredku medicine smo še vedno odvisni od darovane krvi, ki je osnovni pogoj transfuzijskega zdravljenja. Od časov, ko smo masovno klicali in organizirali akcije in vozili z avtobusi krvodajalce v Ljubljano, se je sedaj zelo spremenilo, ker zavod želi v časovnem obdobju samo določene krvne skupine, zato kličemo samo krvodajalce z iskano skupino z moderno informacijsko tehnologijo, vendar naši prostovoljci na terenu še vedno hodijo od vrat do vrat in prosijo krajane, da se udeležijo teh akcij.

Dobro delujoča organizacija deluje in opravlja svoje poslanstvo v oteženih pogojih dela. Pozitivni pristop pri reševanju problematike, s skupnim trudom in naporom, zagnanostjo, tvornim sodelovanjem in spoštovanjem temeljnih načel Gibanja Rdečega križa in polmeseca je zagotovilo za nadaljnji razvoj, rast in napredek našega društva ter ugled, ki si ga zasluži kot najstarejša humanitarna organizacija.

Na koncu se želimo zahvaliti občinam za njihovo podporo našim programom, humanitarnim dejavnostim naših prostovoljcev. Prepričan sem, da župani prepoznajo v svojih okoljih pridne prostovoljce, krvodajalce in ljudi, ki želijo pomagati človeku v stiski.

Predsednik OZRK Domžale
Brane Kosmač

OBČNI ZBOR KRAJEVNE ORGANIZACIJE RDEČEGA KRIŽA KRAŠNJA

Občni zbor smo imeli 14. aprila 2018 v prostorih Gasilskega doma Krašnja. Zbora se je udeležil tudi predsednik Območnega združenja RK Domžale gospod Brane Kosmač.

KO RK Krašnja deluje v okviru OZ RK Domžale in vključuje 40 članov. Pretežno so to starejši ljudje, ki so že dolgo naši člani.

12. januarja smo se udeležili krvodajalske akcije v Domžalah. Udeležilo se jo je 14 krvodajalcev. Nekatere naše krvodajalce pokličejo tudi med letom, ko rabijo njihovo kri. Predvsem so to ljudje, ki imajo skupino **0** ali pa so darovalci plazme.

V minulem letu smo petkrat dobili hrano iz ES ali prehrambene pakete FITO ter jo razdelili petim družinam.

Obiskali smo naše starejše, bolne in osamljene krajane. Julija smo s 100,00 € pomagali družini pri nakupu šolskih potrebščin. 17. julija smo se udeležili proslave ob 90. letnici PGD Krašnja, kjer smo sprejeli plaketo za zgledno sodelovanje. V avgustu smo pomagali družini, ki se je zaradi tragedije znašla v hudi stiski. Decembra smo obiskali 63 naših krajanov starih nad 75 let, bolne in invalide.

Najbolj pridni prostovoljci so bili: Dragi Pervinšek, Pavle Urankar, Marjan in Ani Pervinšek, Bori Štrukelj in Zdenka Šraj. Sprejeli smo program dela in dodali nalogo, da poiščemo način sodelovanja s Podružnično šolo v Krašnji.

Nato so sledile volitve v nov odbor. Predlagani in soglasno izvoljeni so bili: **Mojca Beguš Tič, Dragi Pervinšek, Marjan Pervinšek, Boži Požar, Zdenka Šraj, Minka Udovč** in **Pavle Urankar.**

V nadzorni odbor pa: **Ani Pervinšek, Karla Šinkovec in Romana Žavbi. Za novo predsednico smo soglasno izvolili Dragi Pervinšek.**

To se mi zdi edino prav, saj mi je prav ona največ pomagala in me zadnje čase nadomeščala na sejah v Domžalah. Bila je dosedanja blagajničarka. Svojo nalogo je dobro in zanesljivo opravljala in prepričana sem, da bo tudi kot predsednica uspešna.

Marjan Pervinšek je novi blagajnik, jaz pa tajnica. Še vedno bom pomagala, toda po 23 letih je bil čas, da naloge prevzame nekdo drug.

Zahvaljujem se vsem, ki so mi v vseh teh letih stali ob strani, me podpirali in mi pomagali.

Boži Požar

OBČNI ZBOR KRAJEVNEGA ZDRUŽENJA BORCEV ZA VREDNOTE NOB KRAŠNJA

Občni zbor smo imeli 22. 4. 2018. Udeležilo se ga je 12 članov, ostali člani so bili zaradi bolezni in starosti opravičeno odsotni. Kot gosti so se zbora udeležili Marjan Križman – predsednik Občinskega združenja, Darko Dobravec – predsednik Krajevnega združenja Prevoje ter Vera Beguš – predsednica KUD Fran Maselj Podlimbarski Krašnja.

Predsednik Franc Žavbi je povedal, da naša organizacija šteje 17 članov. Od zadnjega občnega zbora v letu 2017 smo izgubili tri člane in sicer Staneta Pervinška, Marijo Avbelj in Slavko Šimenc. Naši najstarejši članici sta 89 letna Ana Urbanija iz Krajnega Brda in 88 letna Lojzka Klopčič iz Krašnje. Vse leto smo skrbeli za grobišče požganih vaščanov na Korenu ter padlih borcev na pokopališču v Krašnji. Za obeležji sta skrbeli Mici Stražar in Marinka Žavbi. Udeleževali smo se proslav in komemoracij. Skupaj s KUD smo organizirali srečanje ob 75 letnici požiga Korena in pomagali pri organizaciji proslave na Zlatem Polju. Na tej proslavi pa je bil odlikovan s srebrno plaketo naš član Nace Repovž iz Spodnjih Lok. V decembru smo obiskali vse naše člane, stare nad 80 let, tudi Pavlo Jeras v Domu starejših krajanov v Laškem.

Po razpravi o našem delu in problemih je predsednik predložil program dela, ki je bil soglasno sprejet.

- Skrbeli bomo za grobišči v Krašnji in na Korenu.
- Udeležili se bomo spominskih in žalnih svečanosti.
- V skladu s tradicijo se bomo poslovili od vsakega umrlega člana.
- Sodelovali bomo s KUD Fran Maselj Podlimbarski Krašnja.
- V decembru bomo obiskali vse naše člane stare nad 80 let.
- Delali bomo po svojih najboljših zmožnostih ter sodelovali z Območnim združenjem Lukovica in Krajevnimi organizacijami ZB v občini.
- Trudili se bomo za pridobitev novih članov.

Predsednik se je zahvalil vsem, ki so nam kakor koli pomagali: Mici Stražar, Marinki Žavbi, Veri Beguš, pevcem, recitatorjem, vaščanom Korena, KS Krašnja, gasilcem in našim aktivnim članom.

Po zaključku občnega zbora smo v prijetnem vzdušju nadaljevali srečanje.

Boži Požar

dent d.o.o.
ZASEBNA ZOBNA ORDINACIJA
ZOBOTEHNIČNI LABORATORIJ
Krašnja 57a, 1225 Lukovica
Tel.: 01 7234 515, 031 684 212

KUD
Fran Maselj Podlimbarski Krašnja

Že tradicionalno smo na predvečer Dneva upora organizirali petje partizanskih in domoljubnih pesmi. Na harmoniko sta zaigrala mlada harmonikarja Žan Novak in Bor Rožič.

Pesmi sta recitirala Irena in Jože Pustotnik Ob koncu smo veselo zapeli ob igranju naših stalnih spremljevalcev večera. Že vsa leta nam popestrijo večer Srečko Strehar, Tone Habjanič, Uroš Križnar, Ivan Lindič in Miro Klopčič. Letos smo z diapozitivi predstavili vse spomenike in spominske plošče, ki spominjajo na padle, umrle ali ubite kot talci med NOB v krajih naše občine.

Je kje še kak drobec slovenske prsti, kjer naša ni kanila kri

Zdi se mi zelo primeren naslov za letošnje že tradicionalno srečanje na predvečer praznika Dneva upora proti okupatorju v gasilskem domu v Krašnji, ki ga je pripravilo Kulturno društvo Fran Maselj Podlimbarski. Prav zares prostor v gasilskem društvu na ta večer kar poka po šivih, toliko ljudi ki jim je mar naše polpretekle zgodovine se zbere.

Predsednica društva Vera Beguš je ob lanskem srečanju izbrala temo na 100. obletnico prve svetovne vojne, letos pa smo se lahko s pomočjo diapozitivov sprehodili po naši občini, kjer stojijo spomeniki padlim v II. svetovni vojni. Občina Lukovica je leta 2003 sprejela Zakon o vojnih grobiščih, kar pomeni pravno podlago varovanja teh grobišč. Po vojni se je hotel vsak kraj spomniti in se simbolično pokloniti padlim v vojni. Obeležja so bila likovno skromna, oblika pa vključuje simbole nacionalne pripadnosti in odpora proti okupatorju. Tako se na prvih obeležjih po vojni pogosto pojavlja oblika Triglava, zvezda, srp in kladivo in drugi simboli. Prav vsak kraj v naši občini ima spominsko obeležje in zato je prav da jih vse naštejem, kajti prav vsak šteje, prav vsak ohranja spomin na padle ali pobite v vojni. Spomeniki ali obeležja so v Šentožboltu, Vrhovljah, Obršah, na Golčaju, družinska tragedija v Dolinah pri Baloh ter v Spodnjih Lokah Borštnarjevih. Koroščevih, obelisk v Blagovici, Brezovica pri Zlatem Polju, v Prevojah pri Šentvidu, je spomenik mrtve straže, ki velja za najlepšega v občini, v Lukovici, na Vrankah ob cesti na Borje, Podgora pri Zlatem Polju, Brdo pri Lukovici, Šentvid pri Lukovici, v Krašnji, na Trojanah, Gradišče, Vrba pri Šentvidu, Češnjice. Na obeležjih so imena ali število padlih, tako da po teh podatkih lahko naštejemo okrog 400 ljudi, ki jih je vzela II. svetovna vojna v naših krajih.

Večer je bil obogaten z recitacijami domoljubnih pesmi, petjem partizanskih borbenih pesmi ter igranjem najprej mladih harmonikarjev in potem lahko rečemo večnih legend igranja partizanskih koračnic. In kot vedno za prijeten konec večera golaž iz gostilne Bevc. Ta vsakoletni večer je res lep poklon in zahvala tistim, ki so padli za domovino.

Milena Bradač

Aktivnosti v našem društvu nikoli ne mirujejo. S predstavo Na svidenje nad zvezdami smo gostovali v Dolu pri Ljubljani, v Žejah, na Vranskem, v Lukovici, v Gozd Martuljku, v Motniku, zaključili pa smo s še eno ponovitvijo v Krašnji. Povsod smo nasmejali ljudi, ki so nas nagradili z dolgotrajnim ploskanjem.

Moška skupina pevcev ljudskih pesmi je gostovala v Škofji Loki, mešana skupina v Stopercah.

Ženske so pletle kite v Trzinu na Florjanovem sejmu in v Grobljah. Pletenje in dobro voljo pa so pokazale pri peči Pavletove hiše tudi

upokojenim medicinskim sestram iz celjske bolnišnice. V Vzajemnosti so namreč prebrale članek o Krašnji, ki ga je napisal Igor Fabjan in našo vas so želele videti. Nekaj zanimivosti iz naše preteklosti so izvedele že med pitjem kave v Baru pod lipo. Bile so zelo navdušene nad urejenostjo in mirnostjo (bile so v dopoldanskem času). Sprehodile so se skozi vas, se ustavljale ob tablah ob hišah, si ogledale Budnarjevo hišico in cerkev. Sprejel jih je gospod župnik Anton Potokar in predstavil zgodovino naše cerkve. Niso mogle prehvaliti urejenosti cerkve, župnišča in dvorišča. V muzejski zbirki so z zanimanjem opazovale pletenje kit iz pšenične slame in si ogledovale predmete in knjige, ki so razstavljene. Pridno so fotografirale in nam poslale nekaj fotografij. Od nas so se odpeljale še na Limbarsko Goro.

Foto: Slavi Guzej

In katere prireditve bomo imeli v juniju?

Učenci gledališkega krožka se bodo predstavili s Pekarno Mišmaš. Najprej jo bodo zaigrali svojim sošolcem in malčkom iz vrtca, potem pa še staršem in ostalim krajanom.

Letos je 160 let, od kar je v Krašnji šola. Da imamo v vasi že toliko let pouk, se moramo zahvaliti duhovniku, pesniku in pisatelju Juriju Varlu, ki se je še z nekaterimi Krašnjani zavzemal za šolo in bil tudi prvi učitelj v privatni šoli. Zato mu bomo poleg vhodnih vrat v cerkev vzidali spominsko ploščo. Ob tej svečanosti bomo pripravili razstavo o njegovem delu, spoznali njegovo delo in izdali knjižico. Tako se bomo na skupni prireditvi spomnili Jurija Varla, 160-obletnice šole 40-letnice, od kar imamo novo šolo.

Bodite pozorni na naša vabila in vabljeni!

Vera Beguš

OPERATIVNE DROBTINČE

Z vidika intervencij se je pomlad pričela dokaj mirno. To vedno rad zapišem. Čeprav (načeloma) vsak gasilec rad odhiti na pomoč, si nesrečnih situacij prav gotovo ne želi nihče. Vseeno pa smo operativci skušali delati na področju izobraževanja.

Udeležili smo se sejma gasilske opreme in tehnike Hevay Rescue v BTC Ljubljana, ki je potekal 6 in 7. aprila. Razstavljavci so na ogled postavili bolj ali manj poznane novosti s področja zaščite in reševanja, nova vozila in nadgradnje le teh, opcije različnih pripomočkov za zaščito in reševanje, zavarovanje premoženja in prizorišč nesreč. Ogledali smo si lahko tudi več različnih tehnik reševanja iz vozil (osebni avtomobil, avtobus) z razrezom vozila, uporabo podpornikov, razpiral. Udeležili smo se predavanja pod okriljem društva Vozim, ki združuje poškodovane v prometnih nesrečah v želji preventivnih in ozaveščevalnih akcij. Dogodek je bil dobro zastavljen in brezplačen, kar gre glede na zahtevnost organizacije gotovo pohvaliti. Priložnost smo se imeli srečati s kolegi iz različnih društev širom Slovenije, ki nas je na kraj pripeljala podobna miselnost in interes.

Pričeli smo s treningi za gasilsko tekmovanje, ki bo 26.5. potekalo na igrišču RCU Lukovica. Načrtujemo sodelovati s tremi desetinami; žensko, A in B. Redno se dobivamo kljub težkemu usklajevanju in verjamemo, da rezultati ne bodo izostali.

Na podlagi dogovora, bomo kolikor bo le mogoče redno prisotni v gasilskem domu vsako nedeljo »po maši«, torej sedaj ob 10h. Želimo, da bi se predvsem operativci v tem času redno dobivali, urejali manjše zadeve, dogovore, izpeljali manjše vaje in preglede opreme, hkrati pa se družili in utrjevali svoje vezi.

Za PGD Krašnja, Jure Jamšek

STARA BRIZGALNA BO ...? BO!

Stara krašenjska brizgalna je dala skozi že veliko in še več. Tako rednih nalog, ko so jo še uporabljali kot glavni gasilski voz in z njo reševali ljudi, živali in premoženje, kot več težkih tekmovanj, pri katerih je včasih podvržena še nekoliko bolj »zagretemu pumpanju«. Če k temu prištejemo še častivredna leta od izdelave lahko sklepamo, da kljub vestnemu vzdrževanju (predvsem v zadnjih desetletjih) brizgalna operira na mejah svojih zmožnosti. To smo potrdili tudi ob letošnjem zadnjem pregledu in servisu. Naš Albin je moral (znova) zamenjati kar pomembne sestavne dele, preostale pa na meji restavratorskih znanj popraviti in jim podaljšati življenjsko dobo.

Tako je padla odločitev, da bomo v letošnjem juniju sicer organizirali tradicionalno tekmovanje s staro brizgalno v Krašnji, vendar bo (vsaj do nadaljnjega razmisleka) to predvidoma zadnje tekmovanje s staro brizgalno. Želimo namreč, da jo bomo lahko pokazali v solidnem stanju tudi našim zanamcem, še posebej pa sedaj, ko smo prav zanjo pripravili ustrezno mesto-vitrino za gasilsko zgodovinsko opremo. Hvala vsem, ki ste vsa ta leta skrbeli za staro brizgalno, da ni kot marsikje drugje končala v pozabi in razpadu.

Za PGD Krašnja, Jure Jamšek

ZA SVOJO VARNOST (PO)SKRBIMO SAMI

Upamo in verjamemo, da ste pred prvomajskimi prazniki opazili povabilo k nakupu gasilskega aparata na prah. Povabilo je bilo namenjeno vsem prebivalcem našega rajona, pa še komu izven, saj je bil nakup organiziran z željo, da se čim več gospodinjstev opremi z vsaj enim takšnim aparatom, ki lahko v nesrečnem slučaju požara začetek le-tega omili ali povsem ustavi. Uporaben je za gašenje v različnih primerih, posebej praktično pa ga je imeti v bližini kurilnice, delavnice, kuhinje, saj tu večkrat pride do nepričakovanega ognja. Z organizacijo skupinskega nakupa prek PGD Krašnja smo si s strani ponudnika zagotovili znižano ceno, kar bi moral biti še dodaten razlog, da se za nakup odločite tudi sami.

Podobno akcijo bomo organizirali še kdaj, morda tudi s še več obveščanja in informiranja krajanov in tako pomagali, da za svojo varnost ljudje poskrbijo tudi sami.

Za PGD Krašnja, Jure Jamšek

GASILSKA TEKMOVANJA

V soboto 5.maja 2018 je Gasilska Zveza Mengeš v sodelovanju z GZ Domžale, GZ Moravče in GZ Lukovico organizirala občinsko gasilsko tekmovanje v orientaciji. Rezultati pa so bili ločeni po gasilskih zvezah. Letošnje tekmovanje je potekalo v Mengšu. Zaradi lažje izvedbe in priprave tekmovanja omenjene zveze na vsake štiri leta organizirajo tekmovanje izmenično. Proga za orientacijo je dolga 2 km za pionirje in ima štiri aktivne točke : zbijanje tarče, topografski znaki, štafetno vezanje vozlov in kompas.

Proga za mladince je dolga 3 km in ima 6 aktivnih točk, poleg omenjenih točk za pionirje ima še : hitro zvijanje cevi in spajanje cevi na trojak. Za gasilce pripravnike pa je proga dolga 5 km in ima 6 kontrolnih točk. Naše gasilsko društvo je nastopilo z ekipo pionirk, dvema ekipama pionirjev, eno ekipo mladink in eno ekipo mladincev. Pionirke so osvojile 1.mesto, pionirji pa 1. in 2. mesto. Ekipa mladink je osvojilo prvo mesto, ekipa mladincev pa tretje mesto. Prvo in drugo uvrščene ekipe v posamezni kategoriji so se uvrstile naprej na regijsko tekmovanje. Naše društvo bo na regijskem tekmovanju, ki bo 9.junija, nekje v Moravčah. O rezultatih na regijski orientaciji pa v naslednji številki.

Na pomoč !

Franc Žavbi

KAKO JE BILO Z VREMENOM IN KAJ VSE OSTALEGA ZANIMIVEGA SE JE VREDNO SPOMINJATI IZ LANSKIH MESECEV JUNIJ, JULIJ IN AVGUST

Pomlad, ki se je tudi to leto izkazala z razkošnim prebujanjem narave, je že dosegla svoj vrhunec. Podobe travnikov, gozdov, njiv, vrtov,….. so postala drugačne, prijaznejše. Spet so nastopili dnevi, ki nas bodo pogostokrat zvabili k obilici dela in tudi k počitkom v blagodejnih sencah. Marsikaj pa bo odvisno tudi od vremena in njegove naklonjenosti. Upajmo, da bo z njim čas poletja minil v čim bolj prijaznem sožitju. S kar najmanj trenutki, ko nas pogledi v nebo, močni vetrovi, bliski in strele, kar so precej pogosti vremenski pojavi za ta čas, ne bi preveč prepuščali neprijetni negotovosti in strahu.

Kašno je bilo vreme v naslovu omenjenih mesecev lani in kaj ostalega zanimivega se je zgodilo v Krašnji z okolico, pa v mojem razmišljanju v nadaljevanju prispevka.

VREME – JUNIJ 2017

Mesec se je začel s kar precej toplim ozračjem in suhim, stabilnim vremenom. Vse do 6., ko je po 19. uri začelo deževati. Občasno pa je deževalo tudi še naslednji dan. Vse do 16. junija je sledilo obdobje brez padavin in s prijetnimi temperaturami, že kar visokimi, saj so se povzpele tudi do 26 stopinj. Na ta dan popoldan pa se je vreme spremenilo. Po temnih oblakih na nebu je bilo pričakovati hujše, kot se je kasneje izkazalo, saj sta se zvrstili le dve nekoliko obilnejši plohi.

Sobota, 17 je bila prekrasen dan. Nič drugačna ni bila tudi nedelja, ki je bila vroča, saj se je ozračje segrelo do visokih 30 stopinj. Še nekoliko je porasla v naslednjih dveh dnevih. Do kar 33 stopinj. V sredo, 21. se je popoldan pooblačilo, postalo je soparno in okoli 17. ure je nastala ploha, ki pa ozračja bistveno ni ohladila. Četrtek in petek sta si bila vremensko povsem podobna. Stabilno lepa in vroča, a v petek zvečer se je začelo oblačiti in slišati je bilo moč tudi grmenje. Dežja pa vseeno ni bilo. Nekaj malega ga je padlo šele v soboto, 24. v mesecu.

Precej bolj, vremensko pestra pa je bila nedelja. Predvsem v popoldanskem času so nastajale nekoliko močnejše nevihte, a k sreči kaj hujšega ni bilo. To deževje je ozračje »začinilo« s soparo, ki je bila v ponedeljek kar izrazita. Tudi torek je bil kar prijeten dan, a smo ga pobližje lahko spoznali, če v popoldanskem času le nismo prezrli nekaj malega deževnih kapelj.

V sredo, 28. pa nas je deževje obiskalo pogosteje, kajti v popoldanskem in večernem času se je zvrstilo kar precej ploh, ki pa niso trajale dlje od 15 minut. V noči na naslednji dan pa je padlo veliko, zelo veliko dežja. Kar dolgo časa smo ostali tudi brez električne energije. Temperature so se spustile do 10 stopinj. Nič kaj drugačno vreme pa ni bilo tudi zadnjega dne v mesecu. Do večera je bil dan bolj oblačen, po 20. uri pa je začelo kar močno deževati.

Če se pri štetju oz. ločevanju suhih od deževnih dni nisem zmotil, smo v lanskem mesecu juniju imeli 20 dni brez dežja, v preostalih 10. dnevih pa je bilo mokro.

DOGODKI – JUNIJ 2017

4. junija je bila binkoštna nedelja. 5. so naši gasilci in številni drugi krajani gospodu Ivanu Čebulju postavili mlaj, kot iskreno čestitko za njegov 90. rojstni dan.

9. je imelo KUD Fran Maselj Podlimbarski iz Krašnje v avli OŠ redni letni občni zbor. Nedelje, 11. junija pa se je posebno razveselilo 11 prvoobhajancev.

13. smo se poslovili od pokojne Joškovčeve mame Terezije Cerar iz Trnjave. 15. je bil praznik Sv. rešnjega telesa.

V petek, 16. junija je bila svečana seja PGD Krašnja, ki je ta dan in tudi še naslednji dan z slavnostno parado in veselico obeležilo 90. obletnico delovanja društva.

25. junija pa je umrl Stane Pervinšek. Od njega smo se na tukajšnjem pokopališču poslovili zadnji dan v mesecu, 30. junija.

VREME – JULIJ 2017

Omenjeni mesec je bil bolj suh kot moker, saj je kar 22 dni minilo brez padavin, bolj ali manj deževnih pa je bilo le 9 dni.

Prva noč v mesecu juliju je bila še nekoliko deževna in tudi še del jutra ter dopoldneva je bilo oblačno, na kar se je na nebu pokazala modrina in pri kar 24 stopinjah smo lahko uživali v zelo lepem dnevu.

Naslednji, drugi dan v mesecu, je bila nedelja. Večino dneva je bilo lepo, le sredi popoldneva je padlo nekaj kapelj dežja. Ponedeljek je bil oblačen, a deževalo ni. Sledili so trije, že pravi poletni dnevi. Temperature so se naglo dvignile in 6. v mesecu smo namerili že kar vročih 33 stopinj.

Prva nevihta nam je zagrozila v petek,7. K sreči pa so se temni oblaki hitro razkropili in dežja ni bilo veliko. Sledila je hitra, popolna razjasnitev. Sobota in žegnanjska nedelja sta bili spet dokaj sončni in topli. Enako tudi ponedeljek. Tudi torek je bil vse do 21. ure enak predhodnim nekaj dnevom. Ob tej uri pa je nastala skoraj uro trajajoča ploha, z obilno količino dežja. Sreda je bila suha, v četrtek, 12. pa se je v popoldanskem času zvrstilo kar nekaj plohic, ki so vsaj za 8 stopinj ohladile ozračje. Nekaj dežja pa je padlo tudi še v petek v dopoldanskem času.

Od 15. dalje pa so sledili lepi in vsak dan toplejši dnevi, ki so počasi, a vztrajno, ponovno začeli ogrevati ozračje. 21. julija 2017 je bilo okoli 31

stopinj. To stabilno obdobje pa se je zaključilo 24. v mesecu. Deževati je začelo že proti jutru in deževje je sledilo ves dan. Zvečer ob 20. uri smo zopet lahko občutili občuten padec temperature, ki ni bila višja od 18 stopinj.

Na Sv. Jakoba dan je bilo vse do 16. ure sončno, na kar se je začelo oblačiti. Pozno popoldan je zapihal močan veter in začelo je tudi deževati. Pozno zvečer je bilo le 13 stopinj. Kot zanimivost, smo naslednje jutro pri vremenskih poročilih lahko zasledili novico, da je na Kredarici in na Kaninu pri -1 stopinji zapadlo dobrih 5 cm snega. Četrtek, 27. je bil nekoliko deževen le dopoldan in od tedaj dalje, vse do zadnjega dne v mesecu je bilo vreme zelo stabilno in iz dneva v dan je bilo tudi bolj vroče. Ta ponedeljek nas je grel kar pri 32 stopinjah.

DOGODKI – JULIJ 2017

Od 17. do 28. julija so na igrišču pri OŠ potekale počitniške aktivnosti igranja nogometa, ki se jih je udeležilo 12 dečkov in deklic. Aktivnosti je organiziralo ŠD Krašnja. Vodil pa jih je nogometni trener Aleš Mežnaršič.

V sredini meseca je bilo vreme kot naročeno za začetek košnje otave.

22. smo se na pokopališču v Krašnji poslovili od krajana Jožeta Lebeničnika iz Spodnjih Lok, ki je umrl 18. julija v 80. letu starosti.

29. julij pa si bomo mnogi zapomnili kot enega od najtežjih in žalostnih dni v lanskem letu, kajti izvedeli smo, da se je v prometni nesreči v Trnjavi, z motorjem smrtno ponesrečil Matej Ribnikar. Od Mateja, katerega življenje je trajalo le 37 let, smo se poslovili 2. avgusta.

VREME – AVGUST 2017

Lanski mesec avgust se je začel z izjemno visokimi temperaturami zraka. Verjetno daleč najvišjimi za številna obdobja preteklosti.

Prvi dan smo namerili 34 stopinj, drugi dan še stopinjo višje. Nekoliko upanja za vsaj malo hladnejši zrak nam je ta dan dalo močno, enourno večerno neurje, Res je postalo bistveno hladneje, a ob lepem naslednjem dnevu smo se zopet znašli v objemu hude vročine. V četrtek, 4. v mesecu se je termometer povzpel kar do 36 stopinj. Le za kakšno stopinjo manj pa naslednji dan. Nedelja, 6. pa je bila do 16. ure prijetna, na kar se je pooblačilo in začelo je deževati. Do večera so se nam sončni žarki za kratek čas še pokazali. Preostanek dneva pa so spremljale pogoste plohe. Še posebno obilna je bila okoli 21. ure. Kmalu po polnoči pa je deževati prenehalo. 7. in 8. avgusta 2017 je bilo suho, 9. je bilo dežja le za vzorec, povsem podobna pa sta bila tudi četrtek, 10. in petek 11. v mesecu. Potrebno pa je omeniti, da je bilo teh nekaj dni izjemno soparnih.

Sledilo je obdobje kar lepih poletnih dni in tudi ekstremno visokih temperatur ni bilo zaznati. Gibale so se od 22 do 27. 16. avgusta zvečer pa je padlo nekaj kapljic dežja in naslednjič zopet čez dva dni, ko je nekoliko bolj, a le kratek čas deževalo v sredini dneva in občasno tudi še kasneje. Večernih le 19 stopinj pa je nadvse blagodejnih.

Nekaj »nočnega« dežja je bilo tudi še v nedeljo, kasneje pa ne več. Kar sedem naslednjih dni je trajalo, ki so si bili vremensko povsem podobni. Več sonca pa je zopet iz dneva v dan vsaj za kakšno stopinjo »dogrevalo« ozračje. Sobota, 26. je bila spet vroča, kajti temperature so preskočile 30 stopinj. Dokaj lepo vreme je bilo tudi še v nedeljo. Le proti večeru se je nekoliko pooblačilo.

Ponedeljek pa je bil po 15. uri dalje nekajkrat vremensko kar buren. Večkrat je zapihal močan veter, hitro se je pooblačilo in do poznih večernih ur, ko se je ozračje umirilo, je bilo kar nekaj obilnih ploh in neviht. V torek zjutraj pa smo lahko opazili že tudi meglo, ki nas je zagotovo vsaj malo pripravila k razmišljanju, da dolgo, vroče poletje ne bo več prav dolgo trajalo, kar pa ni veljalo za še zadnja dva dneva v mesecu, ki sta bila še vedno »super poletna«.

Lanski mesec avgust nas je obdaril z 21 t.i. suhimi in dokaj vročimi dnevi ter z 10. dnevi, ko je bolj ali manj deževalo. Vsekakor je bil padli dež prijetna popestritev vremena, kajti brez vsaj nekaj krajših ohladitev bi še težje dihali. Torej, preživeli smo čas pravega vročega poletja in kar je najpomembnejše, da se nismo soočili z vremenom, ki bi nam povzročal številne možne neprijetnosti, ki so lahko tako značilne za to obdobje leta.

DOGODKI – AVGUST 2017

2. Slovo od tragično ponesrečenega Mateja Ribnikar.

7. Prometna nesreča v Kompoljah. 16. intervencija naših gasilcev na lokaciji med Vrhom in Korenom. 26. Poroka Martine Gales.

30. V Rimskih Toplicah je v 67. letu starosti umrl naš nekdanji krajan Anton Drobne.

Je že tako, da nam med številnimi lepimi in manj lepimi trenutki v življenju delček le tega kroji tudi vsakodnevno vreme. Velikokrat nam je všeč, velikokrat pa se nanj tudi jezimo. A pustimo ga! Naj se še nadalje ravna po svojih, naravnih zakonitostih. Nam pa preostane le upanje, da bo lepega in nam najbolj všečnega vremena v bodoče čim več.

Ko bom v Informatorju naslednjič razglabljal o vremenu, bom zagotovo omenjal nekatere besede, ki bodo že namenjene slovesu od poletja in prihajajočemu obdobju, ki ga kličemo »jesen«.

Kar pa se preostalih dogodkov tiče, pa smo si najbrž prav vsi enotni. V času, ki prihaja, naj se zgodijo samo lepe stvari!

Marjan Štrukelj

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE, OBJAVLJENE V INFORMATORJU V MESECU MARCU 2018

V sodelovanju s PODJETJEM AUDIO BM d.o.o., s sedežem v Ljubljani na Letališki cesti 5, smo v mesecu marcu objavili nagradno križanko, katere **pravilno geslo je bilo »PREVERITE SLUH«.**

Do 27. aprila smo prejeli 7 rešitev nagradnih gesel in prav vsi, ki ste se potrudili reševati križanko in nam jo poslali, ste imeli prav! Čestitamo!

Srečo pri žrebanju petih nagrad pa so imeli:

1. nagrado: prenosljiv kupon za 30% popust na katerikoli slušni aparat (veljavnost do 21. 12. 2019) prejme
JOŽI URBANIJA Krajno Brdo 3 a, 1225 Lukovica;

2. nagrado: prenosljiv kupon za 50% popust na ceno baterij za slušne aparate (veljavnost do 21. 12. 2019) prejme
PETER URANKAR, Lukovica Maklenovec 3, 1225 Lukovica;

3. nagrado: vzglavnik z vgrajenim zvočnikom na katerega lahko priključite npr. mobitel ali drugi predvajalnik prejme
BRANE MOČNIK Krašnja 10, 1225 Lukovica;

4. nagrado: Alpine ušesne čepke za zaščito pred hrupom prejme
SLAVKA PAVLIČ Krajno Brdo 16, 1225 Lukovica;

5. nagrado: Alpine ušesne čepke za zaščito pred vodo prejme
BOR ROŽIČ Krašnja 43 , 1225 Lukovica:

Vsem prejemnikom nagrad čestitamo tudi v imenu podjetja AUDIO BM d.o.o., ki se mu ob tej priložnosti iskreno zahvaljujemo za sodelovanje in zaupanje.

Nagrajenci nagrade lahko prevzamete od 1. 6. 2018 dalje v pisarni ŠD Krašnja.

Če bi kogarkoli zanimalo o celostni ponudbi podjetja AUDIO BM d.o.o,, pa imamo v društveni pisarni na voljo tudi njihove zloženke z vsemi najpomembnejšimi informacijami.

Marjan Štrukelj – ŠD Krašnja

AUDIO BM
SLUŠNI CENTRI

V SPOMIN SLAVKI ŠIMENC

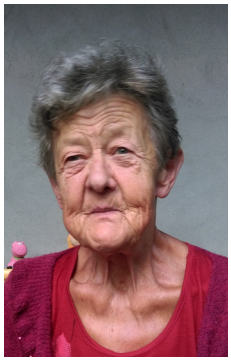

NAJ BO SPOKOJEN, SLADEK SPANEC TVOJ,
PRINESE BLAŽENEGA NAJ MIRU,
V SRCIH NOSILI BOMO TE S SEBOJ,
SPOMINJALI SE BOMO DNI, KO BILA SI TU.

Le en dan po začetku pomladi je dotrpela in za vedno odšla naša krajanka Slavka Šimenc. Težko je in boli, a v srcu zapisan spomin nikoli ne zbledi.

Slavka Šimenc se je rodila 7. oktobra 1946 mami Mimi in očetu Slavku Korošec, Boštnarjevima v Spodnjih Lokah. S svojim rojstvom je prinesla v hišo, ki je še vedno žalovala za padlimi v vojni, sonce, veselje in novo življenje. Bila je edinka. Rasla je obdana z ljubeznijo staršev in stare mame, navajena narave, živali in domačije. Ob starših se je navadila na delo in odgovornost.

Z vstopom v šolo se je njeno poznavanje sveta zelo razširilo. Spoznala je nove ljudi, prijateljice, vsak dan je na poti v šolo ali iz nje doživela kaj zanimivega .Pa tudi šola ji je iz dneva v dan, iz leta v leto večala obzorje. Kar naenkrat je postala najstnica in obvezno šolanje se je končalo. Ostala je doma in pomagala mami in očetu pri delu na kmetiji.

Zelo kmalu se je zaljubila v fanta s sosednjega hriba, v Franceta Šimenca s Korena. Zaljubljenost je vodila v ljubezen, ta v poroko. Uresničile so si ji sanje, postala je njegova žena. Pot ju je vodila v Kamnik, kjer sta si ustvarila družino. Rodila je tri otroke: Dragota, Cvetko in Andreja. Bila je tudi zaposlena. Z možem sta začela graditi hišo v Krašnji in se vanjo 1978. leta vselila. Službo v tovarni je pustila, toda dela ji ni nikoli zmanjkalo. Okoli hiše in v hiši je bilo vedno dovolj dela. Veliko je hodila pomagat tudi domov v Spodnje Loke. Bila je skrbna in ljubeča mama, dobra žena, skrbna in izkušena gospodinja. Njen dom je bil lepo urejen, poln rož, vrt oskrbovan. Imela je pravo roko za rože. Kar je posadila, je lepo raslo. V prostem času je veliko pletla. Njene pletenine so bile nekaj posebnega. Da bi pomagala k družinskemu proračunu, je v domači garaži ročno izdelovala cementno opeko. Čeprav ji ni bilo vedno lahko, se ni pritoževala. Kasneje se ji je ponudila priložnost za zaposlitev. Kot čistilka se je zaposlila v Podružnični šoli v Krašnji, kjer je ostala nad 20 let – vse do leta 1998. Po nenadni in prezgodnji smrti moža se je upokojila. Podpirala je vse štiri hišne vogale, za vse je poskrbela. Veliko je pletla, rada je gledala TV nadaljevanke, ukvarjala se je z vnuki. Čas je mineval, otroci so si ustvarili družine, tudi vnuki so začeli odraščati.

K sodelovanju so jo povabile ženske, ki so pletle slamnate kite. Rada se jim je pridružila in z njimi obiskala mnogo krajev. Vedno se je rada udeleževala teh predstavitev. Popestrile so ji dneve in jo napolnile z novo energijo.

Potem pa je nenadoma prišla huda bolezen. Bali smo se za njeno življenje. Z veliko volje se je spoprijemala s težavami, v katere jo je pahnila bolezen. Z vsem srcem smo sočustvovali z njo. Po šestletnem zatišju se je bolezen ponovno pojavila. Takrat v še hujši obliki, brez upanja na ozdravitev ali vsaj izboljšanje. Od novembra lansko leto je potrebovala pomoč. Ni mogla biti sama. Vsi so se trudili, da bi ji pomagali, toda vsi so bili v službah. Edini, ki ji je stal noč in dan ob strani, je bil vnukinjin partner Darko. Naneslo je tako, da je bil v zimskih mesecih brez dela. Z veseljem in velikim potrpljenjem je skrbel zanjo. Vsak trenutek je bil ob njej.

Zadnje tedne je preživela v bolnišnici na Golniku, zadnji teden pa je bila doma, kjer se je 22. marca v zgodnjih jutranjih urah za vedno poslovila.

Težko je in boli, ko se mama za vedno poslovi. A v srcu zapisan spomin nikoli ne zbledi.

Počivaj v miru, draga Slavka!

Boži Požar

ZAHVALA

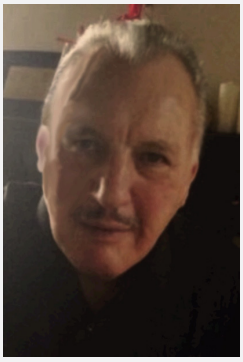

Ni res, da je odšel-nikoli ne bo!

Ujet v naša srca, z najlepšimi spomini bo vsak naš korak spremljal v tišini.

V sredo, 9. maja smo se na pokopališču v Krašnji poslovili od dragega očeta, brata, dedka in pradedka Silvestra Resnika.

Ob boleči izgubi in slovesu se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, izrekli sožalje in tolažilne besede, darovali cvetje, sveče, Veteranom vojne za Slovenijo za prelep govor in častno vojsko ter Hospicu v Ljubljani za lajšanje njegovih zadnjih dni.

Hvala vsem, ki ste našega očeta imeli radi in ga pospremili na njegovo zadnjo pot.

Žalujoči: vsi njegovi

VABLJENI K REŠEVANJU NOVE NAGRADNE KRIŽANKE

ČEBELE OHRANJAJO NARAVO

Združeni narodi so na slovensko pobudo 20. maj razglasili za svetovni dan čebel. Na ta dan bodo strokovnjaki, čebelarji in drugi, ki se zavedajo pomena čebel in opraševalcev, opozarjali na pomembnost ohranjanja čebel ter pomen čebel za vse človeštvo ter predlagali konkretne aktivnosti za njihovo ohranjanje.

Pred več kot tremi leti se je zamisel predsednika čebelarske zveze Boštjana Noča zdela skoraj nemogoča. Slovenija si je od leta 2014 tudi uradno prizadevala za razglasitev svetovnega dne čebel. 20. maj je rojstni dan **Antona Janše**, ki velja za pionirja sodobnega čebelarstva in enega največjih strokovnjakov za to področje v svojem času. Bil je prvi učitelj sodobnega čebelarstva na svetu, ki ga je cesarica **Marija Terezija** imenovala za stalnega učitelja na novi šoli za čebelarstvo na Dunaju.

Prva prireditev ob svetovnem dnevu je bila 20. junija pod vasjo Breznica v Občini Žirovnica. Častni pokrovitelj je bil predsednik Republike Slovenija, Borut Pahor. Čebelarji, družine in vsi, ki so so prišli v Breznico, so lahko obiskali medeno vas, v kateri je bilo mogoče kupiti čebelje pridelke in izdelke domače obrti na več kot 80 stojnicah. Prav tako so lahko okušali kulinarične medene dobrote iz različnih slovenskih regij.

Veliko medenih dobrot, lectovih src in panjskih končnic je bilo tudi v naši šoli, ko smo na Medene dneve prvič leta 1990 povabili učence iz podružničnih šol slovenskih pokrajin. Kar dva dni smo se sladkali in ustvarjali ter spoznavali življenje čebel. Takratna ravnateljica Stana Stopar je sestavila in napisala drobno knjižico, v kateri piše tudi tole:

Z medom do zdravja

Zdravilno delovanje medu so ljudje poznali že v davni preteklosti. Ugotovili so, da med:

- viša našo umsko in telesno moč,
- zvišuje našo zbranost pri delu in splošno odpornost organizma,
- je najboljše uspavalo,
- je lahko in hitro prebavljivo,
- je zdravilo za bolno grlo,
- uporabljamo ga proti srčni slabosti, utrujenosti in izčrpanosti,
- uničuje bakterije,
- zdravi grlo, želodec in jetra,
- z medom negujemo obraz in telo.

Čebelarjenje je v naših vaseh dolgoletna tradicija. Tudi v krajih naše krajevne skupnosti in občine. Pri Miklavžuc v Krašnji je čebelarilo že več generacij. Franci Hribar je opazoval svojega očeta pri tem delu in mu začel pomagati. Zdaj je tudi on navdušen in uspešen čebelar. Z ženo Slavico natočita precej litrov cvetličnega, gozdnega, kostanjevega in akacijinega medu v kozarce, na katerih je poleg podatkov o medu tudi nalepka »Opojnost medene dežele«.V vseh teh letih je Franci pridobil veliko znanja in izkušenj. Rad svetuje in pomaga čebelarjem začetnikom in jim podari kakšen roj čebel. Sam ima 30 gospodarskih panjev. Je član Čebelarskega društva Lukovica in njen praporščak.

Da je v kozarcih, ki jih natočita Franci in Slavica res kvaliteten med, potrjujejo številna priznanja. Med je zdrav, zato se le oglasite pri Miklavžuc.

Vera Beguš

Vaše rešitve nagradnega gesla pričakujemo najkasneje do 17. avgusta 2018. Upoštevali bomo samo tiste rešitve, ki nam bodo posredovane na nagradnem kuponu, objavljenem v časopisu.

Naslov društva je:
Športno društvo Krašnja,
Krašnja 14 1225 Lukovica.

Rešitve (kupone) pa lahko oddate tudi v društveni nabiralnik.

Da ne pozabimo! Če se boste želeli sladkati z najboljšim domačim medom , ki ga je možno dobiti pri gospodu Francu Hribarju, ga boste našli na naslovu Krašnja 2 ali pa ga pokličite po telefonu na številki: 041 620 272 ali 01 7234 351.

Tudi tokrat ne bo šlo brez nagrade. Francetove čebelice so namreč obljubile, da bodo za pet pravilnih rešitev nagradnega gesla nabrale vsakemu po 1 kozarec najboljšega domačega medu.

Potrudite se! Se izplača!

Pri reševanju križanke pa vam skupaj s Hribarjevim želimo veliko zabave in vsi skupaj ne pozabimo na veliko pomembnost – na vsestransko skrb za čebele.

Marjan Štrukelj

INFORMATORJEV HUMOR

***

Petice

"Očka mi je obljubil 50 evrov za vsako petico,"
je povedal Mišo učitelju.
"Saj nobene nimaš," je odvrnil učitelj.
"Imam predlog: zapišite mi jih nekaj in denar si bova delila.¸

***

Janezek v šoli

V šoli se učijo zahtevnejše izraze.
Učiteljica vpraša, kaj je to katastrofa.
Janezek pravi:
»Katastrofa bi bila, če bi zajec prišel v vrt in obgrizel solato.«
»Ne, Janezek, to bi bila škoda. Katastrofa bi bila, na primer, če bi strmoglavilo vladno letalo s predsednikom in vsemi člani vlade in bi vsi umrli. Si razumel razliko?«
»Ja.«
Čez nekaj časa pride šolski inšpektor kontrolirat znanje.
Vpraša: »Kdo mi lahko razloži, kaj je katastrofa?«.
Janezek ponosen: »Katastrofa bi bila, če bi strmoglavilo vladno letalo z vsemi člani vlade in bi vsi umrli.«
»Odlično razumeš pojme.«
Janezek pa še doda:
»Ampak ne bi pa bila to škoda. Škoda bi bila, če bi zajec v vrtu obgrizel solato.«

INTERNO GLASILO ŠPORTNEGA DRUŠTVA KRAŠNJA, Krašnja 14a, 1225 Lukovica, telefon: 01/ 723 4 1 32. DRUŠTVENI INFORMATOR JE NAREJEN V NAKLADI 140 IZVODOV, fotokopiranje: Papirnica Lipa s.p., Preserje pri Radomljah

Martin Šinkovec	urednik
Marjan Štrukelj	pomočnik urednika
Gašper Korošec	tehnični urednik
Boži Požar	lektoriranje

Dopisniki:
Marjan Štrukelj, Miro Koder, Vera Beguš, Milena Bradač, Brane Kosmač, Jure Jamšek, Franc Žavbi, Simona Pervinšek, Helena Urbanija, učenci 5.c, Meta Adamič Bahl, Drago Juteršek, Tomaž Andrejka, Marisa in Sabina Posar Budimlić, Mojca Tič, Janez Čebulj, Andrej Novak, Vsi domači Sliva Resnika

Fotografije:
Miro Koder, Aleksander A., Milena Bradač, Slavi Guzej, Drago Juteršek, Helena Urbanija, Meta Adamič Bahl, Anamarija Lanišek, Natalija Mlakar Butalič, Andrej Novak, Arhiv PGD Krašnja, Družinski arhiv Janeza Čebulja, Domači arhiv Sliva Resnika

MAJ 2018	MRLIČ, MRTVAK	NEMŠKO IME ZA SLOVANE, VENETI	POLOŽAJ V ŠAHU	LOJZE KRAJNČAN	DAVČNI PREKRŠEK, UTAJITEV	PUDELJ	MADŽAR. SKLAD. (ISTVAN)
FINAL 4 ... DONČIĆ							
JEDRSKA PEČ							
TRINITRO-TOLUOL				PESNICA ŠKERL / ANŽE KOPITAR			
VE(ČERJA) / PRAVO-SLAVNI MENIH			MEDEJIN OČE V GR. MITOLOGIJI				
			BARVA IGR. KART				

	MESTO NA JUGU ANGLIJE	SL. OBLI-KOVALKA (JANJA)	ORGAN VIDA (MNOŽ.)	KOMBINA-CIJA PRI POKRU		ASPEKT	NACIST / LINO VENTURA
ŠVEDSKI POLITIK PALME					ULOV / NINA OSENAR		
DELAVEC V RAČUNO-VODSTVU							
SKLEPNA BESEDA, ZAKLJUČEK							GOMILA / ŠVED. ZIM-SKOŠPORT. SREDIŠČE

MESTO V TESALIJI, GRČIJA					IGRALEC ZALOKAR	JADRANSK. KOŠARKA. LIGA	
SPREM-LJEVALEC EROSA							
PADAVINA					DŽIP	PROSTOR ZA SHRA-NJEVANJE ŽIVIL	
	ITALIJAN-SKI MATE-MATIK LEVI	SMUČIŠČE NA POHOR. / NEM. SLIK. (RICHARD)		JOSIP STRITAR			
GRELNIK ZA VODO							
MORJE V MEDLEDE-NI DOBI (ČRKE MEE)				PAUL ANKA / HČERKA			
DEBELEJ-ŠA DESKA					PETI MESEC / EMMA THOMPSON		
PAVLE ZIDAR		3. BESEDA GESLA					
OTTO ECKMANN		GR. OTOK, ODISEJEVA DOMOVINA					

						ŠPORTNI KLUB IZ ATEN	NEKDANJA JUGOSL. VOJSKA

NAGRADNI KUPON

IME IN PRIIMEK: _____

NASLOV: _____

NAGRADNO GESLO: _____

Nagradni kupon pošljite na naslov Športno društvo Krašnja 14, 1225 Lukovica ali ga oddajte v nabiralnik pri društveni pisarni.